

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

8. aprill 2019

Sisukord

IV *Teave*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 131/01 Euroopa Liidu Kohtuviimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*..... 1

Euroopa Kohus

2019/C 131/02 Euroopa Kohtu uue liikme vande andmine..... 2

2019/C 131/03 Euroopa Kohtu uue liikme vande andmine..... 3

Üldkohus

2019/C 131/04 Üldkohtu uue liikme vande andmine 4

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 131/05 kohtuasi C-322/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. veebruari 2019. aasta otsus (High Court'i (Irland) eelotsusetaotlus — Iirimaa) — Eugen Bogatu versus Minister for Social Protection (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — Artikkel 67 — Perekülvitiste taotlus, mille on esitanud isik, kes on lõpetanud pädevas liikmesriigis töötamise, kuid elab seal jätkuvalt — Õigus perekülvitistele selliste pereliikmete eest, kes elavad teises liikmesriigis — Saamise tingimused) 5

2019/C 131/06	kohtuasi C-345/17: Euroopa Kohtu (teine koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus — Läti) — menetlus, mille algatamist taotles Sergejs Buivids (Eelotsusetaotlus — Isikuandmete töötlemine — Direktiiv 95/46/EÜ — Artikkel 3 — Kohaldamisala — Politseiametnikest politseijaoskonnas menetlustoimingute tegemisel jäädvustatud videosalvestis — Avaldamine videosaidil — Artikkel 9 — Isikuandmete töötlemine ainult ajakirjanduse jaoks — Mõiste — Sõnavabadus — Eraelu puutumatus kaitse)	6
2019/C 131/07	kohtuasi C-423/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Gerechtshof Den Haagi eelotsusetaotlus — Madalmaad) — Staat de Nederlanden versus Warner-Lambert Company LLC (Eelotsusetaotlus — Inimtervishoigus kasutatavad ravimid — Direktiiv 2001/83/EÜ — Artikkel 11 — Geneerilised ravimid — Ravimi omaduste kokkuvõte — Näidustustele või dooseerimisvormidele, millele geneerilise ravimi turustamise ajal laienes endiselt patendiõigus, tehtud viidete väljajätmine)	6
2019/C 131/08	kohtuasi C-434/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. veebruari 2019. aasta otsus (Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eelotsusetaotlus — Ungari) — Human Operator Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Eelotsusetaotlus — Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaksu mahaarvamine — Käibemaksu tasumise eest vastutava maksukohustuslase kindlaksmääramine — Erandmeetme tagasiulatav kohaldamine — Õiguskindluse põhimõte) .	7
2019/C 131/09	kohtuasi C-531/17: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus — Austria) — Vetsch Int. Transporte GmbH (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 143 lõike 1 punkt d — Importimisel käibemaksust vabastamine — Import, millele järgneb kauba ühendusesisene üleviimine — Järgnev ühendusesisene tarne — Maksudest kõrvalehoidumine — Maksuvabastuse andmisest keeldumine — Tingimused)	8
2019/C 131/10	kohtuasi C-535/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. veebruari 2019. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden eelotsusetaotlus — Madalmaad) — NK, PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV ja PI pankrotihaldur versus BNP Paribas Fortis NV (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrused (EÜ) nr 44/2001 ja (EÜ) nr 1346/2000 — Vastavad kohaldamisalad — Kohtutäituri pankrot — Pankrotivara valitsemise ja likvideerimise eest vastutava pankrotihalduri esitatud hagi)	9
2019/C 131/11	kohtuasi C-554/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Svea hovrätt eelotsusetaotlus — Rootsi) — Rebecka Jonsson versus Société du Journal L'Est Républicain (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Euroopa väiksemate nõuete menetlus — Määrus (EÜ) nr 861/2007 — Artikkel 16 — „Kaotaja pool“ — Menetluse kulud — Jaotus — Artikkel 19 — Liikmesriikide menetlusõigus)	9
2019/C 131/12	kohtuasi C-532/17: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Audiencia Nacionali eelotsusetaotlus — Hispaania) — Nestrade SA versus Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (Eelotsusetaotlus — Kolmeteistkümnes direktiiv 86/560/EMÜ — Käibemaksu tagastamise kord — Võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtted — Euroopa Liidu territooriumil registreerimata ettevõtja — Varasem ja lõplik käibemaksu tagastamisest keelduv otsus — Ebaõige käibemaksukohustuslasena registreerimise number)	10

2019/C 131/13	kohtuasi C-630/17: Euroopa Kohtu (teine koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Općinski Sud u Rijeci eelotsusetaotlus — Horvaatia) — Anica Milivojević versus Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Eelotsusetaotlus — ELTL artiklid 56 ja 63 — Teenuste osutamise vabadus — Kapitali vaba liikumine — Liikmesriigi õigusnormid, millega nähti ette, et rahvusvaheliste tunnustega laenulepingud, mis olid sõlmitud loata laenuandjaga, on tühised — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikli 17 lõige 1 — Füüsilise isiku poolt majutusteenuse osutamise eesmärgil sõlmitud laenuleping — Mõiste „tarbija“ — Artikli 24 punkt 1 — Erandlik kohtualluvus kinnisasjaõigustega seotud asjades — Hagi nõudega tuvastada laenulepingu tühisus ja kustutada kinnistusraamatust kanne asjaõigusliku tagatise kohta).....	11
2019/C 131/14	kohtuasi C-710/17: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa versus Comune di Tarvisio (Eelotsusetaotlus — Ehitustööde hanked — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikli 48 lõige 3 — Ettevõtjate tehnilise pädevuse hindamine ja kontrollimine — Riigisisene õigusnorm, mida ei saa käsitada direktiivi 2004/18 ülevõtmisena — Otsese ja tingimusteta viite puudumine liidu õigusele — Kindla piiriülese huvi olemasolul põhineva taotluse puudumine — Eelotsusetaotluse vastuvõetamatus).....	12
2019/C 131/15	kohtuasi C-49/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 7. veebruari 2019. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Catalunya eelotsusetaotlus — Hispaania) — Carlos Escribano Vindel versus Ministerio de Justicia (Eelotsusetaotlus — Eelarvega seotud kasinusmeetmed — Palga vähendamine riigi avalikus teenistuses — Üksikasjalikud eeskirjad — Erinev mõju — Sotsiaalpoliitika — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 2 lõige 1 ja lõike 2 punkt b — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 21 — Kohtunike sõltumatus — ELL artikli 19 lõike 1 teine lõik).....	13
2019/C 131/16	kohtuasi C-154/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Labour Court, Iirimaal) — Tomás Horgan, Claire Keegan versus Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General (Eelotsusetaotlus — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 2 lõike 2 punkt b — Kaudne diskrimineerimine vanuse alusel — Uued töölevõetud õpetajad — Töölevõtmise kuupäev — Ebasoodsam palgaastmik ja palgajärkudesse määramine töölevõtmisel võrreldes juba töötavatele õpetajatele kohaldatavaga) ...	14
2019/C 131/17	kohtuasi C-179/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. veebruari 2019. aasta otsus (Arbeidsrechtbank Genti eelotsusetaotlus — Belgia) — Ronny Rohart versus Federale Pensioendienst (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Õigus saada pensioni riikliku töötajate pensioniskeemi alusel — Keeldumine võtta arvesse kohustusliku ajateenistuse perioodi, mille Euroopa Liidu ametnik on läbinud pärast teenistusse asumist — Lojalse koostöö põhimõte)	14
2019/C 131/18	kohtuasi C-231/18: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 7. veebruari 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Oldenburgi eelotsusetaotlus — Saksamaa) — NK (Eelotsusetaotlus — Transport — Maanteevedu — Määrus (EÜ) nr 561/2006 — Määrus (EL) nr 165/2014 — Sõidumeeriku kasutamise kohustus — Erand, mis puudutab elusloomade põllumajandusettevõttest kohalikule turule ja vastupidi või turult kohalikku tapamajja vedamiseks kasutatavaid sõidukeid).....	15
2019/C 131/19	kohtuasi C-492/18 PPU: Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. veebruari 2019. aasta otsus (Rechtbank Amsterdami eelotsusetaotlus — Madalmaad) — Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: TC (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2002/584/JSK — Euroopa vahistamismäärus — Artikkel 12 — Isiku vahil all pidamine — Artikkel 17 — Euroopa vahistamismääruse täitmisotsuse tegemise tähtaeg — Riigisiselised õigusnormid, mis näevad ette vahistusmeetme automaatse peatamise, kui vahistamisest on möödunud 90 päeva — Kooskõlaline tõlgendamine — Tähtaegade kulgemise peatumine — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 6 — Õigus isikuvabadusele ja turvalisusele — Riigisiselised õigusnormide lahknevad tõlgendused — Selgus ja ettenähtavus).....	16
2019/C 131/20	kohtuasi C-571/18 P: Felismino Pereira 11. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 13. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-606/16: Pereira versus komisjon	17

2019/C 131/21	kohtuasi C-577/18 P: Petrus Kerstensi 11. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 26. juuni 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-757/17: Kerstens versus komisjon.....	17
2019/C 131/22	kohtuasi C-669/18 P: Adis Higiene, S.L.-i 27. oktoobril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 10. augusti 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-309/18: Adis Higiene versus EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)	17
2019/C 131/23	kohtuasi C-711/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 9. novembril 2018 — Ascopiave SpA jt versus Ministero dello Sviluppo Economico jt	18
2019/C 131/24	kohtuasi C-754/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 3. detsembril 2018 — Ryanair Designated Activity Company versus Országos Rendőr-főkapitányság	18
2019/C 131/25	kohtuasi C-763/18 P: Wallapop, S.L-i 5. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 3. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-186/17: Unipreus versus EUIPO — Wallapop (wallapop)	20
2019/C 131/26	kohtuasi C-830/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Saksamaa) 28. detsembril 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße versus PF jt	21
2019/C 131/27	kohtuasi C-835/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Timișoara (Rumeenia) 24. detsembril 2018 — SC Terracult SRL versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor ..	21
2019/C 131/28	kohtuasi C-9/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 3. jaanuaril 2019 — SC Mitliv Exim SRL versus Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.....	22
2019/C 131/29	kohtuasi C-32/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 18. jaanuaril 2019 — AT versus Pensionsversicherungsanstalt	23
2019/C 131/30	kohtuasi C-47/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 25. jaanuaril 2019 — HA versus Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	24
2019/C 131/31	kohtuasi C-77/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 1. veebruaril 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd versus The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 131/32	kohtuasi C-79/19 P: Leedu Vabariigi 1. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 22. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-508/15: Leedu Vabariik versus Euroopa Komisjon	26

2019/C 131/33	kohtuasi C-100/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 8. veebruaril 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc. versus Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	27
2019/C 131/34	kohtuasi C-107/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Obvodní soud pro Prahu 9 (Tšehhi Vabariik) 12. veebruaril 2019 — XR versus Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost	28
2019/C 131/35	kohtuasi C-119/19 P: Euroopa Komisjoni 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 4. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-518/16: Carreras Sequeros jt versus komisjon	29
2019/C 131/36	kohtuasi C-122/19 P: Hamasi 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 14. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-400/10 RENV: Hamas versus nõukogu	30
2019/C 131/37	kohtuasi C-126/19 P: Euroopa Liidu Nõukogu 15. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 4. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-518/16: Carreras Sequeros jt versus komisjon	31
2019/C 131/38	kohtuasi C-132/19 P: Groupe Canal + 15. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-873/16: Groupe Canal + versus komisjon	33
2019/C 131/39	kohtuasi C-160/19 P: Comune di Milano 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-167/13: Comune di Milano versus Euroopa Komisjon	34
2019/C 131/40	kohtuasi C-167/19 P: Euroopa Komisjoni 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-683/15: Freistaat Bayern versus Euroopa Komisjon	35
2019/C 131/41	kohtuasi C-171/19 P: Euroopa Komisjoni 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-722/15, T-723/15 ja T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. jt versus Euroopa Komisjon	36

Üldkohus

2019/C 131/42	kohtuasi T-292/15: Üldkohtu 12. veebruari 2019. aasta otsus — Vakakis kai Synergates versus komisjon (Lepinguväline vastutus — Teenuste hanked — Hankemenetlus — Huvide konflikt — Hoolsuskohustus — Võimaluse kaotamine — Kahju hüvitamine).	38
2019/C 131/43	kohtuasjad T-131/16 ja T-263/16: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Belgia ja Magnetrol International versus komisjon (Riigiabi — Belgias rakendatud abikava — Otsus, millega tunnistatakse abikava siseturuga kokkusobimatuks ja õigusvastaseks ning kohustatakse nõudma väljamakstud abi tagasi — Eelotsus maksustamise kohta (tax ruling) — Ülemäärase kasumi maksuvabastus — Liikmesriikide maksuautonoomia — Mõiste „abikava“ — Täiendavad rakendusmeetmed).	39

2019/C 131/44	kohtuasi T-679/16: Üldkohtu 26. veebruari 2019. aasta otsus — Athletic Club versus komisjon (Riigiabi — Hispaania ametiasutuste antud abi teatavatele professionaalsetele jalgpallklubidele — Tulumaksu eelismäär, mida kohaldatakse klubidele, kellel on õigus tegutseda mittetulundusüksuse vormis — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Regionaalne meede — Valikulisus — Konkurentsi moonutamine — Liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamine — Olemasoleva abi muutmine — Põhjendamiskohustus)	40
2019/C 131/45	kohtuasi T-903/16: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — RE versus komisjon (Isikuandmed — Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel — Õigus tutvuda isikuandmetega — Määrus (EÜ) nr 45/2001 — Andmetega tutvumise võimaldamisest keeldumine — Tühistamishagi — Kiri, milles on ilma uuesti läbivaatamiseta viidatud eelnevale osalisele keeldumisele andmetega tutvumise võimaldamisest — Mõiste „vaidlustatav akt“ ETLI artikli 263 tähenduses — Mõiste „puhtalt kinnitav akt“ — Kohaldamine isikuandmetega tutvumise valdkonnas — Uued ja olulised faktilised asjaolud — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Põhjendamiskohustus)	40
2019/C 131/46	kohtuasi T-91/17: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — L versus parlament (Avalik teenistus — Parlamendiliikmete registreeritud assistendid — Haiguspuhkus — Haiguspuhkus väljaspool teenistusk kohta — Loata puudumine — Personalieeskirjade artikkel 60 — Hoolsuskohustus — Hea halduse põhimõte)	41
2019/C 131/47	kohtuasi T-366/17: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Poola versus komisjon (ERF — Suurprojekti jaoks rahalise panuse kinnitamisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 41 lõige 1 — Hinnang suurprojekti panusele rakenduskaava eesmärkide saavutamisel — Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 41 lõige 2 — Tähtsaja ületamine)	42
2019/C 131/48	kohtuasi T-34/18: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Giove Gas versus EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk CALOON — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	42
2019/C 131/49	kohtuasi T-63/18: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Torro Entertainment versus EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi TORRO Grande MEAT IN STYLE taotlus — Varasemad Euroopa Liidu sõnamärgid TORO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b — Põhjendamiskohustus — Määruse 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimene lause — Hoolsuskohustus — Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1)	43
2019/C 131/50	kohtuasi T-123/18: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Bayer Intellectual Property versus EUIPO (Südame kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Südame kujutisest koosneva Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) ..	44
2019/C 131/51	kohtuasi T-162/18: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Beko versus EUIPO — Acer (ALTUS) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi ALTUS taotlus — Varasemad siseriiklikud sõnamärgid ALTOS — Teatavate varasemate kaubamärkide tühistamise menetlus, mis on algatatud riigisisestes ametiasutustes — Segiajamise tõenäosus — Haldusmenetluse peatamine — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 punkt c (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 71 lõige 1))	45
2019/C 131/52	kohtuasi T-524/16 R: Üldkohtu presidendi 15. veebruari 2019. aasta määrus — Aresu versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade 1. jaanuari 2014. aasta reform — Põhipuhkuse päevade arvu vähenemine — Sõiduaja asendamine kodumaapuhkusega — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	45

2019/C 131/53	kohtuasi T-768/17: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Comprojecto-Projectos e Construções jt versus EKP (Tegevusetuse, tühistamis- ja kahju hüvitamise hagi — Majandus- ja rahanduspoliitika — Krediidiasutuste järelevalve — Õigusvastased toimingud, mida on väidetavalt toime pannud teatud Portugali krediidiasutused — EKP-le saadetud tegutsema hakkamise palve vaikumisi rahuldamata jätmine — Osaline ilmselge vastuvõetamatus — Osaline ilmselge pädevuse puudumine — Osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	46
2019/C 131/54	kohtuasi T-817/17: Üldkohtu 8. veebruari 2019. aasta määrus — Schokker versus EASA (Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — EASA — Töölevõtmine — Valikumenetlus — Hageja kandmine reservnimekirja — Hagejale tehtud tööpakkumise tagasivõtmine — Vastutus — EASA tegevuse õigusvastasuse puudumine — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	47
2019/C 131/55	kohtuasi T-125/18: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Associazione GranoSalus versus komisjon (Tühistamishagi — Taimekaitsevahendid — Toimeaine glüfosaat — Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa kande pikendamine — Isikliku puutumuse puudumine — Halduse üldakt, mis vajab rakendusmeetmeid — Vastuvõetamatus)	48
2019/C 131/56	kohtuasi T-137/18: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Chrome Hearts versus EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Risti kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Risti kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Vaidlustatud otsuse kehtetuks tunnistamine — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	48
2019/C 131/57	kohtuasi T-224/18 RII: Üldkohtu presidendi 14. veebruari 2019. aasta määrus — PV versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Distsiplinaarmenetlus — Töötasu nullimine — Asjaolude muutumine — Vastuvõetamatus — Uute ja oluliste asjaolude puudumine)	49
2019/C 131/58	kohtuasi T-258/18: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Brunke versus komisjon (Tegevusetushagi — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Tegutsema hakkamise nõude puudumine — Teistkordne üleskutse tegutsema hakkamiseks — Ilmselge vastuvõetamatus — Tuvastusnõue — Nõue ettekirjutuste tegemiseks — Ilmne pädevuse puudumine)	50
2019/C 131/59	kohtuasi T-376/18: Üldkohtu 8. veebruari 2019. aasta määrus — Front Polisario versus nõukogu (Tühistamishagi — Rahvusvahelised lepingud — Euroopa Liidu ja Maroko vaheline kalandusalane partnerlusleping — Otsus, millega antakse luba alustada liidu ja Maroko vahelisi läbirääkimisi partnerluslepingu muutmiseks — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	50
2019/C 131/60	kohtuasi T-429/18 R: Üldkohtu presidendi 13. veebruari 2019. aasta määrus — BRF ja SHB Comercio e Industria de Alimentos versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Rahvatervis — Rakendusmäärus (EL) 2018/700 — Loetelude muutmine kolmandate riikide ettevõtete kohta, kust on lubatud importida teatavaid loomseid tooteid, seoses teatavate Brasiilia ettevõtetega — Kiireloomulisuse puudumine — Huvide kaalumise)	51
2019/C 131/61	kohtuasi T-511/18: 4. veebruaril 2019 esitatud hagi — XH versus komisjon	52
2019/C 131/62	kohtuasi T-65/19: 5. veebruaril 2019 esitatud hagi — AI versus ECDC	53
2019/C 131/63	kohtuasi T-77/19: 9. veebruaril 2019 esitatud hagi — Alcar Aktiebolag versus EUIPO — Alcar Holding (alcar.se) ..	54
2019/C 131/64	kohtuasi T-79/19: 12. veebruaril 2019 esitatud hagi — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol versus komisjon .	55
2019/C 131/65	kohtuasi T-101/19: 18. veebruaril 2019 esitatud hagi — Rezon versus EUIPO (imot.bg)	56

2019/C 131/66	kohtuasi T-106/19: 20. veebruaril 2019 esitatud hagi — Abarca versus EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS).....	57
2019/C 131/67	kohtuasi T-726/16: Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — VFP versus komisjon.....	58
2019/C 131/68	kohtuasi T-60/18: Üldkohtu 12. veebruari 2019. aasta määrus — Hangzhou Lezoo traveling equipment versus EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)	58
2019/C 131/69	kohtuasi T-725/18: Üldkohtu 15. veebruari 2019. aasta määrus — Intercontinental Exchange Holdings versus EUIPO (BRENT)	59

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2019/C 131/01)

Viimane väljaanne

ELT C 122, 1.4.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 112, 25.3.2019

ELT C 103, 18.3.2019

ELT C 93, 11.3.2019

ELT C 82, 4.3.2019

ELT C 72, 25.2.2019

ELT C 65, 18.2.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu uue liikme vande andmine

(2019/C 131/02)

P. Pikamäe, kes nimetati Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste esindajate 1. veebruari 2019. aasta otsusega ⁽¹⁾ Euroopa Kohtu kohtujuristik ajavahemikuks 5. veebruarist 2019 kuni 6. oktoobrini 2024, andis Euroopa Kohtu ees vande 6. veebruaril 2019.

⁽¹⁾ ELTL 32, 4.2.2019, lk 7.

Euroopa Kohtu uue liikme vande andmine

(2019/C 131/03)

A. Kumin, kes nimetati Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste esindajate 6. märtsi 2019. aasta otsusega ⁽¹⁾ Euroopa Kohtu kohtunikuks ajavahemikuks 12. märtsist 2019 kuni 6. oktoobrini 2024, andis Euroopa Kohtu ees vande 20. märtsil 2019.

⁽¹⁾ ELTL 70, 12.3.2019, lk 32.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu uue liikme vande andmine

(2019/C 131/04)

R. Frenco, kes nimetati Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste esindajate 6. märtsi 2019. aasta otsusega ⁽¹⁾ Üldkohtu kohtunikuks ajavahemikuks 11. märtsist 2019 kuni 31. augustini 2019, andis Euroopa Kohtu ees vande 20. märtsil 2019.

⁽¹⁾ ELTL 69, 11.3.2019, lk 50.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. veebruari 2019. aasta otsus (High Court'i (Irland) eelotsusetaotlus — Iirimaa)
— Eugen Bogatu versus Minister for Social Protection**

(kohtuasi C-322/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — Artikkel 67 — Perekülvitiste taotlus, mille on esitanud isik, kes on lõpetanud pädevas liikmesriigis töötamise, kuid elab seal jätkuvalt — Õigus perekülvitistele selliste pereliikmete eest, kes elavad teises liikmesriigis — Saamise tingimused)

(2019/C 131/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Irland)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Eugen Bogatu

Vastustaja: Minister for Social Protection

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta, ja eelkõige selle artiklit 67 koostoimes artikli 11 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas ei tähenda isiku õigus saada perekülvitisi pädevas liikmesriigis seda, et isik peab nimetatud liikmesriigis töötama, ega seda, et ta peab saama sellelt liikmesriigilt seoses tööga või töötamise tõttu rahalisi hüvitisi.

⁽¹⁾ ELT C 277, 21.8.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus — Läti) — menetlus, mille algatamist taotles Sergejs Buivids

(kohtuasi C-345/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Isikuandmete töötlemine — Direktiiv 95/46/EÜ — Artikkel 3 — Kohaldamisala — Politseiametnikest politseijaoskonnas menelustoimingute tegemisel jäädvustatud videosalvestis — Avaldamine videosaidil — Artikkel 9 — Isikuandmete töötlemine ainult ajakirjanduse jaoks — Mõiste — Sõnavabadus — Eraelu puutumatus kaitse)

(2019/C 131/06)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Sergejs Buivids

menetluses osales: Datu valsts inspekcija

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi kohaldamisalasse kuulub politseijaoskonnas ütluste andmise käigus politseiametnikest videosalvestise tegemine ja selliselt salvestatud video avaldamine videosaidil, mis võimaldab kasutajatel videoid avaldada, vaadata ja jagada.
2. Direktiivi 95/46 artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et sellised faktilised asjaolud, nagu on kõne all põhikohtuasjas ehk politseijaoskonnas ütluste andmise käigus politseiametnikest videosalvestise tegemine ja selliselt salvestatud video avaldamine videosaidil, mis võimaldab kasutajatel videoid avaldada, vaadata ja jagada, võivad endast kujutada isikuandmete töötlemist ainult ajakirjanduse jaoks selle sätte tähenduses, juhul kui sellest videost ilmneb, et salvestamise ja avaldamise ainus eesmärk oli teabe, arvamuste või mõtete üldsusele avalikustamine — seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 277, 21.8.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Gerechtshof Den Haagi eelotsusetaotlus — Madalmaad) — Staat de Nederlanden versus Warner-Lambert Company LLC

(kohtuasi C-423/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Direktiiv 2001/83/EÜ — Artikkel 11 — Geneerilised ravimid — Ravimi omaduste kokkuvõte — Näidustustele või doseerimisvormidele, millele geneerilise ravimi turustamise ajal laienes endiselt patendiõigus, tehtud viidete väljajätmine)

(2019/C 131/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof Den Haag

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Staat de Nederlanden

Kostja: Warner-Lambert Company LLC

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiviga 2012/26/EL, artikli 11 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellises müügiloo menetluses, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kujutab liikmesriigi pädevale asutusele esitatud teatis — milles geneerilise ravimi müügiloo taotleja või omanik annab teada pakendi infolehest või ravimi omaduste kokkuvõttest, mis ei sisalda viiteid näidustustele või doseerimisvormidele, millele laieneb ravimi turule lubamise hetkel veel kolmandate isikute patendiõigus — endast kõnealuse geneerilise ravimi müügiloo piiramise taotlust.

⁽¹⁾ ELT C 318, 25.9.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. veebruari 2019. aasta otsus (Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági eelotsusetaotlus — Ungari) — Human Operator Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(kohtuasi C-434/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaksu mahaarvamine — Käibemaksu tasumise eest vastutava maksukohustuslase kindlaksmääramine — Erandmeetme tagasiulatav kohaldamine — Õiguskindluse põhimõte)

(2019/C 131/08)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Human Operator Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Resolutsioon

Liidu õigusega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette meetme võtmise erandi tegemiseks nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 22. juuli 2013. aasta direktiiviga 2013/43/EL), artiklist 193 enne, kui liidu õigusakt, mis lubab nimetatud erandit, on seda taotlenud liikmesriigile teatavaks tehtud, olgugi et nimetatud liidu õigusaktis ei ole mainitud selle jõustumist ega kuupäeva, millest alates on see kohaldatav, ning isegi kui nimetatud liikmesriik on väljendanud soovi kohaldada seda erandit tagasiulatuvalt.

(¹) ELT C 318, 25.9.2017.

Euroopa Kohtu (ühexas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus — Austria) — Vetsch Int. Transporte GmbH

(kohtuasi C-531/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 143 lõike 1 punkt d — Importimisel käibemaksust vabastamine — Import, millele järgneb kauba ühendusesisene üleviimine — Järgnev ühendusesisene tarne — Maksudest kõrvalehoidumine — Maksuvabastuse andmisest keeldumine — Tingimused)

(2019/C 131/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pool

Vetsch Int. Transporte GmbH

menetluses osales: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 143 punkti d ja selle direktiivi, mida on muudetud nõukogu 25. juuni 2009. aasta direktiiviga 2009/69/EÜ, artikli 143 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et nendes sätetes ette nähtud käibemaksuvabastuse andmisest importimisel ei tohi importija puhul, kes on direktiivi 2006/112 artikli 201 tähenduses määratud isikuks, kes on kohustatud seda maksu tasuma või keda sellisena tunnustatakse, keelduda sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kus esiteks sellele importimisele järgneva kauba ühendusesisese üleviimise adressaat hoidub maksudest kõrvale tehinguga, mis tehakse pärast kõnealust kauba üleviimist ja mis ei ole selle üleviimisega seotud, ning teiseks puuduvad andmed, millest saaks järeldada, et importija teadis või oleks pidanud teadma, et kõnealune hilisem tehing on seotud adressaadi poolt maksudest kõrvalehoidumisega.

(¹) ELT C 412, 4.12.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. veebruari 2019. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus — Madalmaad) — NK, PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV ja PI pankrotihaldur versus BNP Paribas Fortis NV

(kohtuasi C-535/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrused (EÜ) nr 44/2001 ja (EÜ) nr 1346/2000 — Vastavad kohaldamisalad — Kohtutäituri pankrot — Pankrotivara valitsemise ja likvideerimise eest vastutava pankrotihalduri esitatud hagi)

(2019/C 131/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: NK, PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV ja PI pankrotihaldur

Vastustaja kassatsioonimenetluses: BNP Paribas Fortis NV

Resolutsioon

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 1 lõiget 1 ja lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selline hagi nagu põhikohtuasjas käsitletav, millega nõutakse deliktilisest või kvaasideliktilisest vastutusest tuleneva kahju hüvitamist, mille on esitanud pankrotihaldur maksejõuetusmenetluses ja mille alusel väljamõistetud saab nõude rahuldamise korral võlausaldajate ühisus, on hõlmatud mõistega „tsiviil- ja kaubandusajad“ selle sätte lõike 1 tähenduses ning kuulub seetõttu kõnealuse määruse materiaalsesse kohaldamisalasse.

⁽¹⁾ ELT C 412, 4.12.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Svea hovrätti eelotsusetaotlus — Rootsi) — Rebecka Jonsson versus Société du Journal L'Est Républicain

(kohtuasi C-554/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Euroopa väiksemate nõuete menetlus — Määrus (EÜ) nr 861/2007 — Artikkel 16 — „Kaotaja pool“ — Menetluse kulud — Jaotus — Artikkel 19 — Liikmesriikide menetlusõigus)

(2019/C 131/11)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea hovrätt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Rebecka Jonsson

Kostja: Société du Journal L'Est Républicain

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 861/2007, millega luuakse Euroopa väiksemate nõuete menetlus, artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võib liikmesriigi kohus juhul, kui pool on kohtuvaidluse vaid osaliselt võitnud, kohustada menetluse mõlemaid pooli enda menetluskulusid ise kandma või jaotada need kulud poolte vahel. Sellisel juhul on liikmesriigi kohtul põhimõtteliselt vabadus jaotada nende menetluskulude summa, kui piiriüleste väiksemate nõuete puhul menetluskulude jaotust käsitlevad riigisisised menetlusnormid ei ole vähem soodsad kui menetlusnormid, mis reguleerivad samasuguseid riigisisese õiguse kohaldamisalasse jäävaid olukordi, ning kui nende menetluskulude jaotamisega seotud menetluslikud nõuded ei ole sellised, mille tõttu huvitatud isikud loobuksid Euroopa väiksemate nõuete menetluse kasutamisest, sest hagejale on pandud juhul, kui ta on kohtuvaidluse valdavas osas võitnud, siiski kohustus kanda ise oma menetluskulud või oluline osa nendest.

(¹) ELT C 402, 27.11.2017.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Audiencia Nacionali eelotsusetaotlus — Hispaania) — Nestrade SA versus Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(kohtuasi C-532/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Kolmeteistkümnes direktiiv 86/560/EMÜ — Käibemaksu tagastamise kord — Võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtted — Euroopa Liidu territooriumil registreerimata ettevõtja — Varasem ja lõplik käibemaksu tagastamisest keelduv otsus — Ebaõige käibemaksukohustuslasena registreerimise number)

(2019/C 131/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Nestrade SA

Vastustaja: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Resolutsioon

Nõukogu 17. novembri 1986. aasta kolmeteistkümnenenda direktiivi 86/560/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühenduse territooriumil registreerimata maksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord, sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik piirab ajaliselt võimalust parandada käibemaksu tagastusõiguse kasutamiseks ebaõigeid arveid näiteks algselt arvele märgitud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri parandamise teel, kui on järgitud võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

(¹) ELT C 437, 18.12.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Općinski Sud u Rijeci eelotsusetaotlus — Horvaatia) — Anica Milivojević versus Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(kohtuasi C-630/17) (1)

(Eelotsusetaotlus — ELTL artiklid 56 ja 63 — Teenuste osutamise vabadus — Kapitali vaba liikumine — Liikmesriigi õigusnormid, millega nähti ette, et rahvusvaheliste tunnustega laenulepingud, mis olid sõlmitud loata laenuandjaga, on tühised — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikli 17 lõige 1 — Füüsilise isiku poolt majutusteenuse osutamise eesmärgil sõlmitud laenuleping — Mõiste „tarbija“ — Artikli 24 punkt 1 — Erandlik kohtualluvus kinnisasjaõigustega seotud asjades — Hagi nõudega tuvastada laenulepingu tühisus ja kustutada kinnistusraamatust kanne asjaõigusliku tagatise kohta)

(2019/C 131/13)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Općinski Sud u Rijeci

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Anica Milivojević

Kostja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Resolutsioon

1. ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi selline seadus, nagu on arutusel põhikohtuasjas ning mille toimele laenulepingud ja neil põhinevad õigustoimingud, mis on selle liikmesriigi territooriumil sõlmitud võlgnike ja laenuandjate vahel, kelle asukoht on teises liikmesriigis ja kellel ei ole esimese liikmesriigi pädevate asutuste väljastatud luba tegutseda oma tegevusalal selle riigi territooriumil, on tühised alates nende sõlmimise päevast, isegi kui need on sõlmitud enne nimetatud seaduse jõustumist.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 4 lõike 1 ja artikliga 25 on vastuolus liikmesriigi selline seadus, nagu on arutusel põhikohtuasjas ja mis lubab määruse kohaldamisalasse kuuluvaid rahvusvaheliste tunnustega laenulepinguid puudutavates vaidlustes võlgnikul esitada hagi laenuandja vastu, kellel ei ole selle liikmesriigi pädevate asutuste väljastatud luba tegutseda oma tegevusalal selle riigi territooriumil, kas selle riigi kohtutele, mille territooriumil on laenuandja registrijärgne asukoht, või selle paiga kohtutele, kus on võlgniku elu- või asukoht, samas kui luba mitteomava laenuandja hagi võlgniku vastu on antud ainult selle riigi kohtute alluvusse, kus on võlgniku alaline elukoht, olenemata sellest, kas võlgnik on tarbija või kutsealal tegutsev isik.

3. Määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et võlgnikku, kes on sõlminud laenulepingu sellise hoone renoveerimiseks, kus on tema alaline elukoht, et osutada seal turistidele majutusteenuseid, võib pidada „tarbijaks“ selle sätte tähenduses vaid tingimusel, et tehingu eesmärkide kontekstis tervikuna on tehing majandustegevusega seotud nii nõrgalt, et on ilmselge, et leping teenib peamiselt isiklikku otstarvet, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
4. Määruse nr 1215/2012 artikli 24 punkti 1 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et hagi kinnisasja koormava hüpoteegi kinnistusraamatust kustutamise nõudes on selle sätte tähenduses hagi, „mille esemeks on kinnisasjaõigus“, kuid sellise hagi mõiste alla ei kuulu hagi laenulepingu ja selle lepingu alusel tekkinud nõude tagamiseks hüpoteegi seadmist käsitleva notariaalakti tühisuse tuvastamise nõudes.

(¹) ELT C 22, 22.1.2018.

**Euroopa Kohtu (ühheksas koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia)
— CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa versus Comune di Tarvisio**

(kohtuasi C-710/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Ehitustööde hanked — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikli 48 lõige 3 — Ettevõtjate tehnilise pädevuse hindamine ja kontrollimine — Riigisisene õigusnorm, mida ei saa käsitada direktiivi 2004/18 ülevõtmisena — Otsese ja tingimusteta viite puudumine liidu õigusele — Kindla piiriülese huvi olemasolul põhineva taotluse puudumine — Eelotsusetaotluse vastuvõetamatus)

(2019/C 131/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Vastustaja: Comune di Tarvisio

Menetluses osalesid: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Resolutsioon

Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 28. septembri 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. veebruari 2019. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Catalunya eelotsusetaotlus — Hispaania) — Carlos Escribano Vindel versus Ministerio de Justicia

(kohtuasi C-49/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Eelarvega seotud kasinusmeetmed — Palga vähendamine riigi avalikus teenistuses — Üksikasjalikud eeskirjad — Erinev mõju — Sotsiaalpoliitika — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 2 lõige 1 ja lõike 2 punkt b — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 21 — Kohtunike sõltumatus — ELL artikli 19 lõike 1 teine lõik)

(2019/C 131/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Carlos Escribano Vindel

Vastustaja: Ministerio de Justicia

Resolutsioon

1. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 21 ning nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõiget 1 ja lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et juhul kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu kontrolli käigus ei selgu teistsuguseid asjaolusid, ei ole nende sätetega vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja millega ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamisest tulenevate piirangute tõttu vastu võetud palga vähendamise üldmeetmete raames vähendati kohtu liikmete põhipalku ja lisatasusid erinevate protsendimäärade võrra, mille tulemuseks on eelotsusetaotluse esitanud kohtu andmetel protsentuaalselt suuremad palgavähendused kahel madalamal palgaastmel olevate kohtunike jaoks kui kõrgemal palgaastmel olevate kohtunike jaoks, samas kui esimesena nimetatud kohtunikud saavad väiksemat palka ning on üldiselt nooremad ja lühema teenistusstaaziga.
2. ELL artikli 19 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et kohtute sõltumatuse põhimõttega ei ole vastuolus see, kui põhikohtuasja kaebaja suhtes kohaldatakse selliseid liikmesriigi õigusnorme, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja millega ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamisest tulenevate piirangute tõttu vastu võetud palgavähenduse üldmeetmete raames vähendati ilma täidetavate ülesannete laadi ja tähtsust või teenistusstaazi pikkust arvesse võtmata kohtu liikmete põhipalku ja lisatasusid erinevate protsendimäärade võrra, mille tulemuseks on eelotsusetaotluse esitanud kohtu andmetel protsentuaalselt suuremad palgavähendused kahel madalamal palgaastmel olevate kohtunike jaoks kui kõrgemal palgaastmel olevate kohtunike jaoks, samas kui esimesena nimetatud kohtunikud saavad teisena nimetatutest väiksemat palka; eelõeldu kehtib juhul, kui põhikohtuasja kaebajale makstav palk on pärast põhikohtuasjas kõne all oleva palgavähenduse kohaldamist vastavuses tema täidetavate ülesannete olulisusega ja tagab seega tema otsustusvabaduse — seda tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 152, 30.4.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 14. veebruari 2019. aasta otsus (Labour Court, Iirlandi eelotsusetaotlus — Iiri-maa) — Tomás Horgan, Claire Keegan versus Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

(kohtuasi C-154/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 2 lõike 2 punkt b — Kaudne diskrimineerimine vanuse alusel — Uued töölevõetud õpetajad — Töölevõtmise kuupäev — Ebasoodsam palgaastmik ja palgajärkudesse määramine töölevõtmisel võrreldes juba töötavatele õpetajatele kohaldatavaga)

(2019/C 131/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Labour Court, Ireland

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Tomás Horgan, Claire Keegan

Vastustajad: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selline meede, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas ja mille järgi on alates kindlaksmääratud kuupäevast ette nähtud uute õpetajate töölevõtmisel ebasoodsama palgaastmiku ja palgajärkudesse määramise kohaldamine võrreldes nendega, mida kohaldati sellele meetmele eelnevate normide järgi enne seda kuupäeva tööle võetud õpetajatele, ei kujuta endast selle sätte tähenduses kaudset diskrimineerimist vanuse alusel.

⁽¹⁾ ELT C 166, 14.5.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. veebruari 2019. aasta otsus (Arbeidsrechtbank Genti eelotsusetaotlus — Belgia) — Ronny Rohart versus Federale Pensioendienst

(kohtuasi C-179/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Õigus saada pensioni riikliku töötajate pensioniskeemi alusel — Keeldumine võtta arvesse kohustusliku ajateenistuse perioodi, mille Euroopa Liidu ametnik on läbinud pärast teenistusse asumist — Lojaalse koostöö põhimõte)

(2019/C 131/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidsrechtbank Gent

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ronny Rohart

Vastustaja: Federale Pensioendienst

Resolutsioon

ELL artikli 4 lõiget 3 koostoimes personalieeskirjadega, mis on sätestatud nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrusega (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed, mida on muudetud nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 723/2004, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt ei lubata sellise töötaja pensioniõiguste kindlaksmääramisel, kes töötas töölepingu alusel selles liikmesriigis enne, kui temast sai liidu ametnik, ja kes läbis juba liidu ametnikuna selles liikmesriigis oma kohustusliku ajateenistuse, pidada ajateenistuses viibitud perioodi selle töötaja puhul samaväärseks töölepingu alusel töötaja tegeliku töötamisperioodiga, kusjuures sellel isikul oleks sellele õigus, kui ta oleks teenistusse kutsumise ajal või ajateenistuse lõpetamisele järgnenud kolmest aastast vähemalt ühe aasta vältel töötanud töökohal, mis on hõlmatud riikliku pensioniskeemiga.

(¹) ELT C 182, 28.5.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 7. veebruari 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Oldenburgi eelotsusetaotlus — Saksamaa) — NK

(kohtuasi C-231/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Transport — Maanteevedu — Määrus (EÜ) nr 561/2006 — Määrus (EL) nr 165/2014 — Sõidumeeriku kasutamise kohustus — Erand, mis puudutab elusloomade põllumajandusettevõttest kohalikule turule ja vastupidi või turult kohalikku tapamajja vedamiseks kasutatavaid sõidukeid)

(2019/C 131/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

NK

menetluses osalesid: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta määrusega (EL) nr 165/2014, artikli 13 lõike 1 punktis p kasutatud mõistet „kohalik turg“ tuleb tõlgendada nii, et see ei tähista tehingut

põllumajandusloomade hulgimüüja ja põllumajandustootja vahel ega põllumajandusloomade hulgimüüjat ennast, mistõttu selles sättes ette nähtud erandit ei saa laiendada sõidukitele, millega veetakse elusloomi põllumajandusettevõtetest otse kohalikesse tapamajadesse.

(¹) ELT C 221, 25.6.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. veebruari 2019. aasta otsus (Rechtbank Amsterdami eelotsusetaotlus — Madalmaad) — Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: TC

(kohtuasi C-492/18 PPU) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2002/584/JSK — Euroopa vahistamismäärus — Artikkel 12 — Isiku vahi all pidamine — Artikkel 17 — Euroopa vahistamismääruse täitmiseotsuse tegemise tähtaeg — Riigisised õigusnormid, mis näevad ette vahistusmeetme automaatse peatamise, kui vahistamisest on möödunud 90 päeva — Kooskõlaline tõlgendamine — Tähtaegade kulgemise peatumine — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 6 — Õigus isikuvabadusele ja turvalisusele — Riigisestest õigusnormide lahknevad tõlgendused — Selgus ja ettenähtavus)

(2019/C 131/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pool

TC

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisene õigusnorm, nagu käsitletakse põhikohtuasjas ning mis näeb ette üldise ja tingimusteta kohustuse vabastada Euroopa vahistamismääruse alusel vahistatud tagaotsitav isik 90 päeva möödumisel tema vahistamisest, kui esineb väga tõsine põgenemisoht, mida ei saa sobivate meetmete kohaldamisega vastuvõetava tasemeni vähendada.

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mis lubab tagaotsitava vahi all pidada üle selle 90-päevase tähtaja nimetatud riigisese õigusnormi tõlgenduse alusel, mille kohaselt see tähtaeg peatatakse, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus otsustab esitada Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotluse või oodata ära vastuse eelotsusetaotlusele, mille on esitanud teine vahistamismäärust täitev õigusasutus, või lükata üleandmisotsuse tegemise edasi põhjusel, et vahistamismääruse teinud liikmesriigis võib esineda tegelik oht, et vahistamistingimused on ebainimlikud või alandavad, kui see kohtupraktika ei taga nimetatud riigisese õigusnormi kooskõla raamotsusega 2002/584 ja selles esineb lahknevusi, mis võivad anda tulemuseks erineva kestusega vahi all pidamise.

(¹) ELT C 381, 22.10.2018.

Felismino Pereira 11. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 13. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-606/16: Pereira versus komisjon

(kohtuasi C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Felismino Pereira (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (seitsmes koda) tunnistas 14. veebruari 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselgelt vastuvõetamatuks.

Petrus Kerstensi 11. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 26. juuni 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-757/17: Kerstens versus komisjon

(kohtuasi C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Petrus Kerstens (esindaja: advokaat C. Mourato)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kuues koda) jättis 22. jaanuari 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata.

Adis Higiene, S.L.-i 27. oktoobril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 10. augusti 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-309/18: Adis Higiene versus EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)

(kohtuasi C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Adis Higiene, S.L. (esindaja: advokaat M. J. Sanmartín Sanmartín)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kuues koda) jättis 27. veebruari 2019. aasta otsusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja Adis Higiene, S.L.-i kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 9. novembril 2018 — Ascopiave SpA jt versus Ministero dello Sviluppo Economico jt

(kohtuasi C-711/18)

(2019/C 131/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Vastustajad: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigusega ning eelkõige elektrienergia ja maagaasi siseturu ühiseeskirjadega ning õiguskindluse põhimõttega ja õiguspärase ootuse põhimõttega on kooskõlas see, kui endistele kontsessioonäridele ette nähtud hüvitiste suuruse kindlaksmääramise kriteeriume kohaldatakse tagasiulatuvalt, nii et see mõjutab varem kokku lepitud suhteid, on nende põhimõtete ja õigusnormidega vastuolus, või kas sellist kohaldamist õigustab — muu hulgas proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades — vajadus kaitsta muid üle-euroopalise tähtsusega avalikke huve, mis on seotud vajadusega võimaldada kõnealuse turu konkurentsitingimuste paremat kaitset koos suurema kaitsega selle teenuse tarbijatele, keda endistele kontsessioonäridele ette nähtud summade suurenemine võiks kaudselt mõjutada?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 3. detsembril 2018 — Ryanair Designated Activity Company versus Országos Rendőr-főkapitányság

(kohtuasi C-754/18)

(2019/C 131/24)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ryanair Designated Activity Company

Vastustaja: Országos Rendőr-főkapitányság

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ (mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ) (¹), artikli 5 lõiget 2 sisenemisõiguse kohta tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi tähenduses vabastavad nii selle artiklis 10 ette nähtud kehtiva elamisloa omamine kui ka selle artiklis 20 osutatud alalise elamisloa omamine pereliikme liikmesriigi territooriumile sisenemisel viisa omamise kohustusest?
2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2004/38 artiklit 5 ja selle lõiget 2 tuleb tõlgendada samamoodi juhul, kui isik, kes on liidu kodaniku pereliige ja kellel ei ole liikmesriigi kodakondsust, on omandanud alalise elamisõiguse Ühendkuningriigis ja talle on väljastanud alalise elamisloa Ühendkuningriik? Teisisõnu, kas selle direktiivi artiklis 20 ette nähtud alaline elamisloa, mille on väljastanud Ühendkuningriik, vabastab selle omaniku viisa hankimise kohustusest, olenemata sellest, et sellele riigile ei ole kohaldatav ei direktiivi 2004/38 artikli 5 lõikes 2 nimetatud nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud, ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad)?
3. Kui vastus esimesele ja teisele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2004/38 artikli 20 kohaselt väljastatud elamisloa omamist tuleb isenesest lugeda piisavaks tõendiks selle kohta, et loa omanik on liidu kodaniku pereliige ja tal on, ilma et oleks vaja mingit täiendavat kontrollimist või tõendamist, lubatud siseneda pereliikmena teise liikmesriigi territooriumile ja ta on selle direktiivi artikli 5 lõike 2 alusel viisakohustusest vabastatud?
4. Kui Euroopa Kohus vastab kolmandale eelotsuse küsimusele eitavalt, siis kas Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artikli 26 lõike 1 punkti b ja lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et lennuettevõtja peab lisaks reisidokumentide kontrollimisele kontrollima, kas reisija, kes kavatseb reisida direktiivi 2004/38 artiklis 20 osutatud alalise elamisloaga, on riiki sisenemise ajal tõepoolest ja tegelikult liidu kodaniku pereliige?
5. Kui Euroopa Kohus vastab neljandale eelotsuse küsimusele jaatavalt, siis
 - i) kas juhul, kui lennuettevõtja ei saa kindlaks teha, kas reisija, kes kavatseb reisida direktiivi 2004/38 artiklis 20 osutatud alalise elamisloaga, on riiki sisenemise ajal tõepoolest liidu kodaniku pereliige, on lennuettevõtja kohustatud seda isikut lennuki pardale mitte lubama ja keelduma isiku vedamisest teise liikmesriiki?
 - ii) kas juhul, kui lennuettevõtja seda asjaolu ei kontrolli või ei keeldu vedamast reisijat, kes ei suuda tõendada, et ta on pereliige, kellel samas on alaline elamisloa, võib sellele lennuettevõtjale määrata sel põhjusel Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artikli 26 lõike 2 alusel trahvi?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46.

Wallapop, S.L-i 5. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 3. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-186/17: Unipreus versus EUIPO — Wallapop (wallapop)

(kohtuasi C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Wallapop, S.L. (esindajad: advokaadid D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja N. Porxas Roig)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet ja Unipreus, S.L.

Apellandi nõuded

- tühistada kohtuotsus ainsas väites esitatud põhjustel ja sedastada, et vaidlusalused teenused ei ole sarnased;
- mõista Wallapopi poolt nii esimeses kohtuastmes kui ka käesolevas menetluses kantud kulud välja Unipreusilt.

Väited ja peamised argumendid

Wallapop, S.L. esitab apellatsioonkaebuse Üldkohtu (kuues koda) 3. oktoobri 2018. aasta kohtuotsuse peale kohtuasjas T-186/17 ⁽¹⁾, mis käsitleb vastulausemenetlust, mille äriühing Unipreus, S.L. algatas siis, kui Wallapop, S.L. esitas Euroopa Liidu kujutismärgi taotluse nr 13 268 941.

Apellatsioonkaebuse toetuseks on esitatud üksainus väide, et on rikutud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ⁽²⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b (nüüd Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 1 punkt b) ja kohtupraktikat, mis käsitleb teenuste sarnasuse hindamist.

Eeskätt põhistab apellant oma väidet sellega, et Üldkohus kohaldas vääralt kriteeriume, mis on kohtupraktikas kehtestatud kaubamärkide puhul arvessevõetava sarnasuse kindlaksmääramiseks; eeskätt seetõttu, et ta ei pööranud tähelepanu turustamise kontseptile ja teenustele, mida internetipõhine kauplemiskoht osutab õigusnormidest ja kohtupraktikast johtuvalt, see tähendab vahendusteenustele, mitte aga turustamisteenustele ja sarnastele.

Üldkohtu selline väär hinnang kandub üle asjaomaste teenuste sarnasuse analüüsile, mille Üldkohus viis vaidlustatud kohtuotsuses läbi, kohaldades selleks kohtupraktikas kehtestatud kriteeriume (nagu teenuste laad, turustamiskanaliid, otstarve ja tajumine või nendevaheline konkurents ja täiendavus).

⁽¹⁾ 3. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Unipreus vs. EUIPO — Wallapop (wallapop) (T-186/17, ei avaldata, EU:T:2018:640).

⁽²⁾ ELT 2009, L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Saksamaa) 28. detsembril 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße versus PF jt

(kohtuasi C-830/18)

(2019/C 131/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Landkreis Südliche Weinstraße

Kaebajad ja vastustajad apellatsioonimenetluses: PF jt

Menetlusosaline: Vertreter des öffentlichen Interesses

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormil, mille kohaselt peab kohalik omavalitsusüksus (Landkreis (maakond)) koolitranspordi korraldamise kohustust täitma üksnes asjaomase kõrgemalseisva föderaalse üksuse (Bundesland (liidudumaa)) elanike suhtes, on kaudselt diskrimineeriv mõju isegi juhul, kui juhtumi asjaolude põhjal on kindlaks tehtud, et elukoha-nõude tõttu jääb valdav osa ülejäänud liikmesriigi territooriumil elavatest isikutest hüvitisest ilma?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

2. Kas haridussüsteemi tõhus korraldus kujutab endast ülekaalukat üldist huvi, mis võib kaudset diskrimineerimist õigustada?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 141, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Timișoara (Rumeenia) 24. detsembril 2018 — SC Terracult SRL versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(kohtuasi C-835/18)

(2019/C 131/27)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Timișoara

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SC Terracult SRL

Vastustajad: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Eelotsuse küsimus

Kas käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾, *neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse* põhimõtetega on sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas vastuolus haldusametuste tegevus ja riigisiseste õigusnormide tõlgendus, mis takistab teatud arvete parandamist ja sellest tulevalt parandatud arvete kandmist selle ajavahemiku käibedeklaratsiooni, mille kestel parandus on tehtud, seoses tehingutega, mis on tehtud ajavahemikul, mille kohta viidi läbi maksukontroll, mille tulemusena maksuhaldur on teinud maksuotsuse, mis on lõplikult jõustunud, kui pärast maksuotsuse tegemist ilmnevad täiendavad andmed ja lisateave, mis tooks kaasa teistsuguste maksustamise aluste kohaldamise?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 3. jaanuaril 2019 — SC Mitliv Exim SRL versus Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(kohtuasi C-9/19)

(2019/C 131/28)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SC Mitliv Exim SRL

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾, artikli 2 ja artikli 273, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 50 ja ELTL artikli 325 sätetega on põhikohtuasja asjaoludel vastuolus põhikohtuasjas käsitletavat liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad kujuneda välja järgmiste asjaolude kogumil:

— kohtueelse menetluse käigus tuvastatud kuriteoga tekitatud kahju summa tasumine muul alusel kui maksunõue;

- täiendava maksukontrolli läbiviimine paralleelselt kriminaalmenetlusega, milles süüdistatav maksumaksja on antud kohtu alla vastutavana maksupettuse kuriteo toimepanemise eest ja milles määratakse täiendavad maksukohustused sama ajavahemiku eest ja summas, mis oli riigi ametiasutuste käsutusse antud juba kohtueelse menetluse käigus, samas kui otsuse tegemine maksukontrolli käigus väljastatud dokumentide peale esitatud vaide kohta oli kuni kriminaalmenetluse lõpuni peatatud;
 - kriminaalmenetluse lõpetamine esimese astme kohtus süüdistatava süüdimõistmisega, muu hulgas ka see, et süüdistatavalt mõisteti solidaarselt välja kogu summa, mis oli kohtueelse menetluse käigus määratud kõigile süüdistatavatele, hoolimata sellest, et kõnealusele maksukohustuslasele oli määratud tasuda vaid osa sellest summast, mille ta on juba tasunud, ning millises ulatuses on need kumuleerunud olukorrad asjaomasele maksumaksjale ülemäära koormavad?
2. Kas sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, arvestades ka riigile võlgneta maksu sissenõudmise eesmärki ja võitlust maksupettuste vastu, on EL õiguse põhimõtetega üldiselt ja eelkõige *ne bis in idem* põhimõttega kooskõlas riigiasutuste käitumine, mis seisneb selles, et maksustamise seisukohast ei võeta arvesse makset, mis on tehtud enne haldussanktsioonide ja kriminaalkaristuste jõustumist, pidades silmas, et makse katab osa isikule pandud maksukohustusest?
3. Kas eespool [esimesele] ja [teisele] küsimusele antud vastuseid silmas pidades tuleb EL õigust tõlgendada nii, et sellega on vastuolus põhikohtuasjas käsitletavat liikmesriigi õigusnormid, mis ei pea Euroopa Liidu õigusega vastuolus oleva maksu sissenõudmisega [...] samaväärseks juhtumit, kui maksumaksja on kohtueelse menetluse käigus hüvitanud kuriteoga tekitatud kahju — ilma pädevate asutuste poolt väljastatud kahju hüvitamise nõude või kriminaalkohtu lõpliku otsuseta — selleks, et vähendada karistust poole võrra, kuid kus maksuhaldur on maksukontrolli käigus määranud talle täiendavaid maksukohustusi sama ajavahemiku eest ja summas, mis oli juba antud riigi ametiasutuste käsutusse, ning maks oli juba alusetult sisse nõutud alates tasumishetkest kuni maksukohustuse kindlaksmääramiseni maksunõude või kriminaalasjas jõustunud kohtuotsuse alusel?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 18. jaanuaril 2019 — AT versus Pensionsversicherungsanstalt

(kohtuasi C-32/19)

(2019/C 131/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AT

Vastustaja: Pensionsversicherungsanstalt

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 17 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et töötajad, kes töötamise lõpetamise ajal on jõudnud ikka, mis annab töötamise liikmesriigi õigusaktide kohaselt õiguse vanaduspensionile, peavad kõnealuses liikmesriigis alalise elamisõiguse saamiseks enne viieaastase pidava elamisperioodi lõppu olema töötanud selles liikmesriigis vähemalt kaheteistkümne eelneva kuu jooksul ja elanud seal pidevalt üle kolme aasta?
2. Juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas töötajatel on vastavalt direktiivi 2004/38/EÜ artikli 17 lõike 1 punkti a esimesele juhule õigus saada alaline elamisõigus, kui nad alustavad muus liikmesriigis töötamist ajal, mil on ettenähtav, et enne seadusjärgse pensioniea saabumist saavad nad töötada ainult üsna lühikest aega ning väikese sissetuleku tõttu määratakse neile pärast töötamise lõpetamist igal juhul vastuvõtva liikmesriigi sotsiaaltoetused?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 25. jaanuaril 2019 — HA versus Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(kohtuasi C-47/19)

(2019/C 131/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: HA

Vastustaja: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõiste „kooli- või ülikooliharidus“ nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾ (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artikli 132 lõike 1 punktides i ja j hõlmab ka surfi- ja purjetamisõpet? Kas on piisav, kui sellist õpet pakutakse vähemalt ühes liikmesriigi koolis või kõrgkoolis?
2. Kas selleks, et eeldada kooli- või ülikoolihariduse raames antavat õpet käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktide i ja j tähenduses, on nõutav, et õpet võetaks arvesse hinnete panekul, või on piisav, kui surfi- või purjetamiskursus toimub kooli või kõrgkooli korraldatud ürituse, näiteks klassiekskursiooni raames?

3. Kas surfi- ja purjetamiskooli tunnustamine sarnastel eesmärkidel tegutseva organisatsioonina käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punkti i tähenduses võib tuleneda üldharidust või kõrgharidust reguleerivatest õigusnormidest, mille kohaselt on ka kooli-välised surfi- või purjetamiskursused kehalise kasvatus tunni või kõrgkoolis kehalise kasvatus õpetaja erialaõppe osa, mille eest pannakse hindeid või mille läbimist tõendatakse muul viisil, ja/või üldise huvi avaldumisest sporditegevuses? Kas selliseks tunnustamiseks on nõutav, et kool või kõrgkool kannab otseselt või kaudselt kursuste kulud?
4. Kas klassiekskursiooni raames toimuvad surfi- või purjetamiskursused kujutavad endast otseselt laste ja noorte kaitsmisega seotud teenuste osutamist käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punkti h tähenduses; kui vastus on jaatav, siis kas see peab toimuma teatava kestusega?
5. Kas väljend „õpetajate antav eraõpe kooli- või ülikoolihariduse raames“ käibemaksudirektiivi artikli 132 lõike 1 punktis j eeldab, et maksukohustuslane annab õpet isiklikult?

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 1. veebruaril 2019 —
Kaplan International colleges UK Ltd versus The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(kohtuasi C-77/19)

(2019/C 131/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Kaplan International colleges UK Ltd

Vastustaja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

1. Milline on nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ (¹) artikli 132 lõike 1 punktis f ette nähtud maksuvabastuse territoriaalne kohaldamisala? Eelkõige: i) kas see hõlmab sellist ühiste kuludega rühma, mis ei ole asutatud samas liikmesriigis kui tema liikmed? Ja kui vastus sellele küsimusele on jaatav, siis ii) kas see hõlmab ka sellist ühiste kuludega rühma, mis on asutatud väljaspool Euroopa Liitu?
2. Kui ühiste kuludega rühmade käibemaksuvabastus hõlmab põhimõtteliselt rühma, mis ei ole asutatud samas liikmesriigis kui tema liikmed, ja ka rühma, mis on asutatud väljaspool Euroopa Liitu, siis kuidas tuleb kohaldada nõuet, et kõnealune käibemaksuvabastus ei tohi tõenäoliselt põhjustada konkurentsi moonutamist? Eelkõige:
 - a) Kas see nõue puudutab konkurentsi tõenäolist moonutamist, mis mõjutab sarnaste teenuste teisi saajaid, kes ei kuulu ühiste kuludega rühma, või ainult sellist tõenäolist moonutamist, mis mõjutab ühiste kuludega rühma liikmete võimalikke alternatiivseid teenuseosutajaid?

- b) Kui see nõue puudutab ainult teisi teenusesaajaid, siis kas konkurentsi moonutamine saab üldse tõenäoline olla, kui need teised teenusesaajad, kes ei kuulu ühiste kuludega rühma, saavad sellega liituda või seda taotleda või moodustada oma rühma, et hankida sarnaseid teenuseid või saavutada käibemaksusäästu muul viisil (näiteks asutades filiaali asjaomases liikmesriigis või kolmandas riigis)[?]
- c) Kui see nõue puudutab ainult teisi teenuseosutajaid, siis kas konkurentsi moonutamise tegelikku tõenäosust tuleb hinnata küsimuse põhjal, kas ühiste kuludega rühm on olenemata käibemaksuvabastuse olemasolust kindel, et säilitab oma liikmed, ja seega selle põhjal, kui ligipääsetav on alternatiivsetele teenuseosutajatele selle liikmesriigi turg, kus ühiste kuludega rühma liikmed on asutatud? Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, siis kas on oluline, et ühiste kuludega rühm on oma liikmete säilimises kindel, sest need kuuluvad samasse kontserni[?]
- d) Kas konkurentsi võimalikku moonutamist tuleb hinnata liikmesriigi tasandil võrreldes nende alternatiivsete teenuseosutajatega, kes on asutatud samas kolmandas riigis kui ühiste kuludega rühm[?]
- e) Kas konkurentsi moonutamise tõenäosuse tõendamise kohustus lasub ELi maksuhalduril, kes haldab käibemaksudirektiivi?
- f) Kas ELi maksuhalduril tuleks tellida eksperdi hinnang selle kolmanda riigi turu olukorra kohta, kus ühiste kuludega rühm on asutatud?
- g) Kas konkurentsi moonutamise tegelikku tõenäosust saab tõendada kommertsturu olemasoluga kolmandas riigis?
3. Kas ühiste kuludega rühmade käibemaksuvabastus saab olla kohaldatav käesolevas asjas kõne all olevas olukorras, kus rühma liikmed on majanduslike, rahaliste või organisatsiooniliste sidemete kaudu üksteisega seotud?
4. Kas ühiste kuludega rühmade käibemaksuvabastus saab olla kohaldatav olukorras, kus rühma liikmed on moodustanud käibemaksugrupi, mida käsitatakse ühe maksukohustuslasena? Kas sellele küsimusele tuleb vastata teisiti, kui KIC, kes on (riigisisese õiguse tähenduses) käibemaksugrupi esindusliige, kellele teenuseid osutatakse, ise ühiste kuludega rühma ei kuulu? Kui sellele küsimusele tuleb tõepoolest vastata teisiti, siis kas selle erinevuse kaotab riigisisene õigusnorm, mis näeb ette, et esindusliikmel on ühiste kuludega rühmade käibemaksuvabastuse kohaldamisel rühma liikmete tunnused ja seisund?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006 L 347, lk 1)

Leedu Vabariigi 1. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 22. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-508/15: Leedu Vabariik versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Apellant: Leedu Vabariik (esindaja: R. Krasuckaitė)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-508/15 (¹) (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“) osas, milles Üldkohus jättis rahuldamata hagi tühistada Euroopa Komisjoni 22. juuni 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1119;

- tühistada Euroopa Komisjoni 22. juuni 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1119 ⁽²⁾ või saata vaidlustatud kohtuotsus uueks läbivaatamiseks Üldkohtusse;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Leedu Vabariik palub tühistada Üldkohtu otsuse kohtuasjas T-508/15 järgmisel õiguslikul alusel:

- (1) Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 83, et määruse nr 1257/1999 ⁽³⁾ artikli 33m lõikes 1 sätestatud erand hõlmab üksnes põllumajandusettevõtte üle andnud isikute vanust, kuna see säte puudutab selgelt piimakvooti, mis tõendab kaubanduslikku põllumajanduslikku tootmist.
- (2) Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 74–79 ka asjaolusid, kui ta järeldas, et Leedu Vabariigi valitsus ei ole tõendanud, et piimakvoodi omanine tähendas, et taotleja tegeles kaubandusliku põllumajandusliku tootmisega, mis sisuliselt ei vasta kohtuasjas kohtule esitatud dokumentidele.

⁽¹⁾ Üldkohtu (neljas koda) 22. novembri 2018. aasta otsus kohtuasjas Leedu Vabariik vs. Euroopa Komisjon, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (ELT 2015, L 182, lk 39).

⁽³⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT 1999, L 160, lk 80; ELT eriväljaanne 03/25, lk 391).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 8. veebruaril 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc. versus Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(kohtuasi C-100/19)

(2019/C 131/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Vastustaja: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Menetluse astunud kolmandad isikud: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2008. aasta otsus nr 626/2008/EÜ liikuva kosmoseside teenuseid pakkuvate süsteemide valiku ja nendega seotud lubade andmise kohta ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti ii, artikli 7 lõiget 1 ja artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui on ilmnenu, et viimati nimetatud otsuse II jao kohaselt valitud operaator ei ole liikuva kosmoseside süsteemi kaudu pakkunud liikuva kosmoseside teenuseid kõnealuse otsuse artikli 4 lõike 1 punkti c alapunktis ii sätestatud tähtpäevaks, **peavad** sama otsuse artikli 8 lõikes 1 nimetatud liikmesriikide pädevad asutused keelduma kõnealusele operaatorile loa andmisest komplementaarsete maakomponentide kasutamiseks, sest kõnealune operaator ei ole täitnud oma taotluses võetud kohustust?

2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb neid samu sätteid tõlgendada nii, et samas kontekstis **võivad** sama otsuse artikli 8 lõikes 1 nimetatud liikmesriikide pädevad asutused keelduda kõnealusele operaatorile lubade andmisest komplemtaarsete maakomponentide kasutamiseks, sest kõnealune operaator ei ole täitnud leivialalist kohustust 13. juuniks 2016?

(¹) ELTL 172, lk 15.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Obvodní soud pro Prahu 9 (Tšehhi Vabariik) 12. veebruaril 2019 — XR versus Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(kohtuasi C-107/19)

(2019/C 131/34)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Obvodní soud pro Prahu 9

Põhikohtuasja pooled

Hageja: XR

Kostja: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Eelotsuse küsimused

1. Kas vaheaga, mille jooksul peab töötaja väljakutse korral olema oma tööandjale kättesaadav kahe minuti jooksul, tuleb käsitada „tööajana“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (¹) artikli 2 tähenduses?
2. Kas eelmises punktis nimetatud küsimuse hindamist mõjutab asjaolu, et [pausi] sellist katkestust väljakutse korral esineb ainult juhuslikult ja ettearvamatult, või see, kui sageli selliseid katkestusi esineb?
3. Kas esimese astme kohus võib juhul, kui kõrgema astme kohus on tema otsuse tühistanud ja selle talle uuesti läbivaatamiseks tagasi saatnud, talle siduva kõrgema astme kohtu õigusliku arvamuse täitmata jätta, kui see arvamus on vastuolus ELi õigusega?

(¹) ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381.

Euroopa Komisjoni 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 4. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-518/16: Carreras Sequeros jt versus komisjon

(kohtuasi C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier)

Teised menetlusosalised: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tühistada 4. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Carreras Sequeros jt vs. komisjon, T-518/16;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse, et ta teeks otsuse esimeses kohtuastmes esitatud teise, kolmanda ja neljanda väite kohta;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab kaks väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 31 lõike 2 tõlgendamisel on rikutud õigusnormi.

Esimene osa puudutab õigusnormi rikkumist harta artikli 31 lõike 2 sisu tõlgendamisel. Harta artikli 31 lõikega 2 tagatud õiguse tasulisele põhipuhkusele sisu on täpsustatud direktiivi 2003/88 ⁽¹⁾ artiklis 7. Seega rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta võttis arvesse muid direktiivi 2033/88 sätteid, nagu artiklid 14 ja 23, ning pidas neid personalieeskirjade seadusandjale kohaldatavaks.

Teises osas väidab komisjon, et harta artikli 31 lõike 2 tõlgendamisel on rikutud õigusnormi, kuna Üldkohus leidis, et ametnike personalieeskirjade X lisa artiklis 6 ette nähtud vähendamine ei ole kooskõlas väidetava põhimõttega, mille eesmärk on asjaomaste isikute elamis- ja töötingimuste parandamine. Sellisel põhimõttel ei ole õiguslikku alust.

Kolmandas osas on täielikku huvides esitatud väide, et ametnike personalieeskirjade X lisa artikli 6 konteksti moodustavate personalieeskirjade muude sätete tõlgendamisel on rikutud õigusnormi. Üldkohus on oma analüüsist ebaõigesti välistanud personalieeskirjade muud sätteid ainult sel põhjusel, et need kehtisid juba enne ametnike personalieeskirjade X lisa artiklisse tehtud muudatust. Seadusandjal on ulatuslik kaalutusõigus nende meetmete valikul, mida ta muudab või jösse jätab.

2. Teine väide, et harta artikli 52 lõike 1 tõlgendamisel on rikutud õigusnormi. Üldkohus on eiranud kohtupraktikat, mille kohaselt seadusandjal on ulatuslik kaalutusõigus, kui ta muudab ametnike personalieeskirju, ning et proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise saab tuvastada ainult siis, kui seadusandja on ilmselgelt ületanud kaalutusõiguse piire.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Hamasi 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 14. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-400/10 RENV: Hamas versus nõukogu

(kohtuasi C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Hamas (esindaja: advokaat L. Glock)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Prantsuse Vabariik ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada 14. detsembri 2018. aasta otsus T-400/10 RENV: Hamas vs. nõukogu osas, milles sellega jäetakse rahuldamata nõue tühistada järgmised aktid:

— nõukogu 18. juuli 2011. aasta otsus 2011/430/ÜVJP, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 (ELT 2011, L 188, lk 47); nõukogu 22. detsembri 2011. aasta otsus 2011/872/ÜVJP (ELT 2011, L 343, lk 54), nõukogu 25. juuni 2012. aasta otsus 2012/333/ÜVJP (ELT 2012, L 165, lk 72), nõukogu 10. detsembri 2012. aasta otsus 2012/765/ÜVJP (ELT 2012, L 337, lk 50), nõukogu 25. juuli 2013. aasta otsus 2013/395/ÜVJP (ELT 2013, L 201, lk 57), nõukogu 10. veebruari 2014. aasta otsus 2014/72/ÜVJP (ELT 2014, L 40, lk 56) ja nõukogu 22. juuli 2014. aasta otsus 2014/483/ÜVJP (ELT 2014, L 217, lk 35), millega ajakohastatakse ja mõnikord muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks vastavalt otsused 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 ja 2014/72,

ning

— nõukogu 18. juuli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 687/2011 (ELT 2011, L 188, lk 2), nõukogu 22. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus nr 1375/2011 (ELT 2011, L 343, lk 10), nõukogu 25. juuni 2012. aasta rakendusmäärus nr 542/2012 (ELT 2012, L 165, lk 12), nõukogu 10. detsembri 2012. aasta rakendusmäärus nr 1169/2012 (ELT 2012, L 337, lk 2), nõukogu 25. juuli 2013. aasta rakendusmäärus nr 714/2013 (ELT 2013, L 201, lk 10), nõukogu 10. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus nr 125/2014 (ELT 2014, L 40, lk 9) ja nõukogu 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärus nr 790/2014 (ELT 2014, L 217, lk 1), millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks vastavalt rakendusmäärused (EL) nr 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 ja 125/2014,

osas, milles need aktid puudutavad Hamasi, sealhulgas Hamas-Izz al-Din al-Quassemi;

— teha lõplik otsus käesoleva apellatsioonkaebuse esemeks olevates küsimustes;

— mõista kõik kohtukulud kohtuasjades T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P ja käesolevas kohtuasjas välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et on rikutud faktiliste asjaolude tõesuse tõendamist reguleerivaid põhimõtteid:

— Üldkohus rikkus kohtuotsuses C-79/15 P: nõukogu vs. Hamas määratletud tõendamist reguleerivaid põhimõtteid ning asetas Hamasi olule äärmiselt keerulise või suisa võimatu tõendamiskoormise;

- teise võimalusena rikkus Üldkohus tõendamist reguleerivaid põhimõtteid, sest ta leidis, et Hamas ei ole konkreetselt ja üksikasjalikult vaidlustanud nõukogu tõendatud faktilisi asjaolusid;
 - Üldkohus jättis täitmata tal lasuva kohustuse vastata õiguslikult piisavalt kõigile argumentidele, mis hageja esitas seoses võimalusega lageda ta vastutavaks terroriaktide eest.
2. Teine väide, et on rikutud õigust tõhusale kohtulikule kontrollile:
- Üldkohus jättis hageja ilma õigusest tõhusale kohtulikule kontrollile, sest ta ei tuvastanud, et nõukogu ei olnud tõendanud oma põhjendustes nimetatud faktiliste asjaolude tõesust;
 - Üldkohus jätkas õiguse tõhusale kohtulikule kontrollile rikkumist vaatamata sellele, et menetlust korraldava meetmega oli kinnitatud, et vaidlusalused aktid ei põhine piisavalt arvestataval faktilisel alusel;
 - Üldkohus lükkas tagasi väite, mille kohaselt nõukogu oli eksinud seoses faktiliste asjaolude tõesusega, tasakaalustamatu menetluse tulemusel ja hageja kahjuks.
3. Kolmas väide, et Üldkohus rikkus ühise seisukoha artikli 1 lõiget 4, sest ta leidis, et Ühendkuningriigi otsus, millele nõukogu tugines, oli süüdimõistev otsus:
- Üldkohtu poolne süüdimõistva otsusena kvalifitseerimine ei vasta ühises seisukohas 2001/931 kehtestatud kriteeriumidele ning muudab aktide põhjendamise kohustuse sisutihjaks;
 - sellest ekslikust kvalifikatsioonist tulenevalt muutis Üldkohus samuti võimatuks riiklikest otsustest võetud faktiliste asjaolude kvalifikatsiooni kohtuliku kontrolli.
4. Neljas väide: Üldkohus sai tagasi lükata väite, et nõukogu ei olnud piisavalt arvesse võtnud olukorra muutumist aja möödumise tõttu, vaid seeläbi, et rikkus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 lõiget 2, asendas õigusvastaselt põhjendused ja lähtus ekslikust eeldusest.
5. Viies väide: Üldkohus rikkus õigusnorme ETLT artikli 296 tõlgendamisel, sest ta leidis, et faktilised asjaolud, mille nõukogu tuvas tas iseseisvalt, ja nende kvalifikatsioon on põhjendustes esitatud piisavalt täpselt ja konkreetselt, et hageja saaks need vaidlustada ja kohus nende üle kontrolli teostada.

Euroopa Liidu Nõukogu 15. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 4. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-518/16: Carreras Sequeros jt versus komisjon

(kohtuasi C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer, R. Meyer)

Teised menetlusosalised: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Misericchi, Marc Thieme Groen, Euroopa Komisjon, Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

- rahuldada apellatsioonkaebus;
- vaadata kohtuasi läbi ja jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi põhjendamatu tõttu rahuldamata;
- mõista nõukogu kohtukulud käesolevas menetluses välja esimese kohtuastme hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et Üldkohus on oma pädevusega seoses rikkunud õigusnormi. Väide on jagatud kahte ossa.

- Esimene osa puudutab hagi eset. Nõukogu väidab, et kui Üldkohus tühistas kohtuotsuse resolutsioonis „otsused, mis käsitlevad [hagejate] põhipuhkuse päevade arvu vähendamist 2014. aastal“, pani ta vaikimisi komisjonile kohustuse taastada kohtuotsuse täitmiseks nende puhkusepäevade arv, millele hagejatel oli õigus enne personalieeskirjade muutmist. Nii tehes ja hagi eset muutmata ületas Üldkohus oma pädevust. Kui selline ümberkvalifitseerimine ei olnud võimalik oleks hagi tulnud tunnistada hoopis vastuvõetamatuks.
- Teises osas märgib nõukogu, et kuna Üldkohus leidis, et hagejatel on õigus õigusvastasuse väite abil vaidlustada ametnike personalieeskirjade X lisa artiklis 6 määratletud kogu põhipuhkuste kord ja eelkõige see, mida kohaldatakse 2016. aastast, mitte üksnes säte, mida komisjon on rakendanud hagejate 2014. aasta puhkuste kindlaksmääramise otsuses, siis eiras Üldkohus on pädevuse ulatust, mis on vastuolus väljakujunenud kohtupraktikaga, mille kohaselt õigusvastasuse väite ulatus peab piirduma sellega, mis on kohtuasja lahendamiseks ilmtingimata vajalik, ning mille kohaselt peab vaidlustatud üksikotsuse ja kõnealuse üldakti, mille õigusvastasust väidetakse, vahel olema otsene õiguslik seos.

2. Teine väide, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kui ta tõdes, et ametnike personalieeskirjade X lisa uus artikkel 6, millega vähendatakse põhipuhkuse päevade arvu, mõjutab hagejate põhipuhkuse õigust.

Esiteks kui Üldkohus otsustas, et teatud juhtudel võib institutsioonide vastu tugineda direktiivile (käesolevas asjas direktiivile 2003/88 ⁽¹⁾), eiras ta väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt ei saa direktiivi sätteid pidada selliseks, mis kehtestavad isenesest institutsioonidele kohustusi nende suhetes oma töötajatega, kuna direktiivide adressaatideks on liikmesriigid, mitte liidu institutsioonid või organid.

Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta otsustas, et seadusandjale on siduv direktiivi 2003/88 sisu, mida on mainitud presiidiumi selgitustes põhiõiguste harta artikli 31 lõike 2 kohta.

Kolmandaks eiras Üldkohus põhiõiguste harta artikli 31 lõiget 2, mille eesmärk ei ole parandada töötajate elamis- ja töötingimusi, nagu otsustas Üldkohus, vaid tagada liidus kõigile töötajatele tervise ja tööohutuse piisava kaitse tase.

Neljandaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta tegi otsuse, et ametnike personalieeskirjade X lisa artikkel 6 rikub põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2 tagatud põhipuhkuse õigust, kui võtta arvesse, et kolmandas riigis töötavatele ametnikele ette nähtud puhkusepäevade koguarv on märgatavalt suurem, kui direktiivis 2000/88 ette nähtud vähemalt 20 päeva.

3. Kolmas väide, mis on esitatud teise võimalusena, puudutab õigusnormi rikkumist seoses õiguse puhkusele väidetava riive põhjendatusega. Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta otsustas, et vaidlustatud meetme õigustused ei kujutanud endast üldise huvi eesmärke, ning kui ta ei analüüsinud, kas põhipuhkuse õiguse piirang ei ole taotletud eesmärgi seisukohast liigne ja lubamatu sekkumine, mis kahjustaks tagatud õiguse sisu ennast.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Groupe Canal + 15. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-873/16: Groupe Canal + versus komisjon

(kohtuasi C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Groupe Canal + (esindajad: advokaadid P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Prantsuse Vabariik, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, Euroopa filmiagentuuride direktorite ühendus (EFAD), Euroopa Tarbijaliitude Amet (BEUC)

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 12. detsembri 2018. aasta kohtuotsus kohtuasjas T-873/16 osas, milles sellega jäeti rahuldamata Groupe Canal + hagi, milles paluti tühistada komisjoni 26. juuli 2016. aasta otsus, milles käsitletakse ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum AT.40023 — Piiriülene juurdepääs tasulistele televisiooniteenustele), ja osas, milles selles mõistetakse hagejalt välja kohtukulud;
- tühistada komisjoni 26. juuli 2016. aasta otsus juhtumis AT.40023;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites leiab Groupe Canal +, et Üldkohus ei oleks tohtinud välistada võimu kuritarvitamise võimalust, mis esines seetõttu, et komisjon surus kohustuste kaudu läbi geograafiliste piirangute lõpetamise, kuigi määrus (EL) nr 2018/302⁽¹⁾ näeb selgelt ette, et audivisuaalse sisu puhul on geograafilised piirangud lubatud.

Teises väites märgib Groupe Canal +, et Üldkohus rikkus menetlusnormi ja võistlevuse põhimõtet, sest pooled ei saanud vaielda ühegi ELTL artikli 101 lõike 3 kohaldamist puudutava argumendi üle. Seetõttu ei järginud Üldkohus Groupe Canal + kaitseõigusi.

Kolmandas väites on Groupe Canal + seisukohal, et Üldkohus rikkus õigusnormi oma põhjendamiskohustuse rikkumise tõttu, jättes vastamata väitele, et komisjon ei võtnud arvesse Prantsusmaa majanduslikku ja õiguslikku tausta, milles vaidlustatud tingimustes kokku oli lepitud. Kohtuotsuses lähtutakse väärest eeldusest ega arvestata filmitööstuse spetsiifilise majandusliku ja õigusliku taustaga, samuti on kohtuotsus vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, milles on selgelt otsustatud, et vaidlustatud tingimused võivad filmide tootmise valdkonnas igati kehtivad olla.

Neljandas väites leiab Groupe Canal +, et Üldkohus rikkus õigusnormi määruse nr 1/2003⁽²⁾ artikli 9 ja komisjoni teatise, mis käsitleb ELTL artiklitega 101 ja 102 seotud menetluste läbiviimise parimaid tavaid, punkti 128 tõlgendamisel, mille tõttu ta rikkus proportsionaalsuse põhimõtet ja kolmandate isikute õigus. Nimelt puudutasid komisjoni esialgses hinnangus väljendatud konkurentsialased kahtlused vaid Ühendkuningriigi ja Iirimaa territooriumi ning Prantsusmaa konkurentsiolekordade üldse ei uuritudki. Lisaks rikkus Üldkohus õigusnormi, asudes esiteks seisukohale, et komisjoni otsus ei ole käsitletav sekkumisena Groupe Canal + lepinguvabadusse, ja teiseks seisukohale, et see otsus ei kahjusta Groupe Canal + võimalust pöörduda liikmesriigi kohtu poole, et tingimused tunnistataks ELTL artikliga 101 lõikega 1 kooskõlas olevaks, kuigi Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et liikmesriigi kohus ei saa tähelepanuta jätta määruse (EL) nr 1/2003 artikli 9 alusel vastu võetud otsust ja sellega kaasnevat esialgset hinnangut.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. veebruari 2018. aasta määrus (EL) 2018/302, mis käsitleb siseturul toimuvat põhjendamatu asukohapõhist tõkestust ja muul viisil diskrimineerimist kliendi kodakondsuse, elukoha või asukoha alusel ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 2006/2004 ja (EL) 2017/2394 ning direktiivi 2009/22/EÜ (ELT L 601, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

Comune di Milano 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseis) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-167/13: Comune di Milano versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Comune di Milano (esindajad: advokaadid A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-167/13: Comune di Milano vs. komisjon;
- tühistada Euroopa Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta otsus (EL) 2015/1225 kapitali suurendamise kohta, mida ettevõtja SEA S.p.A. tegi ettevõtja SEA Holding S.p.A. kasuks (SA.21420 (C 14/10) (ex NN 25/10));
- mõista kohtukulud, sealhulgas kohtuasjas T-167/13 R ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud, välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtuotsusega jättis Üldkohus rahuldamata Comune di Milano esitatud tühistamishagi eespool viidatud komisjoni otsuse peale.

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab Comune di Milano neli väidet, mis puudutavad kõik seda, et Üldkohus on rikkunud ELTL artiklit 107 ja et siinses asjas ei esinenud meetmeid, mida võib riigiabiiks kvalifitseerida.

Esimeses väitega vaidlustab Comune di Milano esiteks seda, et väidetavad abimeetmed kasutavad „riigi ressursse“, ja teiseks seda, et Üldkohtu poolt kujundatud omistamise „test“ ei ole kooskõlas ühenduse kohtupraktikas välja töötatud põhimõtetega.

Teises väites heidab Comune di Milano Üldkohtule ette seda, et ta on rikkunud omistamise valdkonna põhimõtteid, ja seda nii tõendite valdkonnas ebavõrdse kohtlemise seisukohast kui „diakroonilises“ tähenduses tõendite puudumise seisukohast.

Kolmandas väites heidab Comune di Milano ette, et Üldkohus on moonutanud fakte ja tõendeid, kui ta hindas komisjoni esitatud tõendeid, põhjendamaks meetmete väidetavad omistamist Comune di Milanole.

Neljanda väitega vaidlustab Comune di Milano mitmes aspektis kõiki Üldkohtu hinnanguid selle kohta, kuidas komisjon kohaldas turumajanduse tingimustes tegutseva erainvestori kriteeriumi, ja vaidlustatud kohtuotsuses selle kohta esitatud järeldusi.

Euroopa Komisjoni 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-683/15: Freistaat Bayern versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Teine menetlusosaline: Freistaat Bayern

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada esimeses kohtuastmes esitatud esimene väide põhjendamatuks;
- saata kohtuasi ülejäänud väidete osas Üldkohtusse tagasi;
- mõista esimese kohtuastme hagejatele välja esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud; teise võimalusena jätta kohtukulude üle otsustamine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide

Üldkohus tõlgendas ja kohaldas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 60–67, milles ta määratles menetluse algatamise otsuses seatud tingimusi, valesi ELTL artikli 108 lõiget 2 ja määruse nr 659/1999 (1) artikli 6 lõiget 1 ning selles osas välja kujunenud Euroopa Kohtu praktikat: abi rahastamisallikad peavad vaid erandjuhul ja erilistel asjaoludel olema menetluse algatamise otsuses märgitud.

Teine väide

Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 53–58 ja 62 menetluse algatamise otsust valesi ning seetõttu on põhjendus puudulik ja komisjoni argumentidele pole vastatud; tegelikult hõlmab menetluse algatamise otsus rahastamismeetodeid eelarvevahenditest.

Kolmas väide

Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 70 ja 71 valesi ELTL artikli 263 teist lõiku ja sellega seonduvat Euroopa Kohtu praktikat, lähtudes põhimõttest, et kolmandate isikute õigus saada kaasatud on ELTL artikli 263 teise lõigu tähenduses oluline menetlusnorm.

Neljas väide

Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 72–75 valesti ELTL artikli 108 lõigetel 2 ja 3 ning määruse nr 659/1999 artikli 6 lõikel 1 ja Euroopa Kohtu praktikal, mis käsitleb õiguse olla kaasatud rikkumise tagajärgi, põhinevat õigust olla kaasatud, leides, et poolte avaldus selle kohta, kas eelarvevahendid kujutavad endast riigi ressursse, võis muuta menetluse tulemust. Selles kontekstis tõlgendas Üldkohus valesti ka riigi ressursside mõistet ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja olemasoleva abi mõistet ELTL artikli 108 lõike 1 tähenduses, moonutas vaidlustatud otsuses tuvastatud asjaolusid, mis olid talle esitatud, ja jättis analüüsimata argumendid, mille komisjon oli talle esitanud.

(¹) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/001, lk 339).

Euroopa Komisjoni 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-722/15, T-723/15 ja T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. jt versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Teised menetlusosalised: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tunnistada esimeses kohtuastmes esitatud esimene väide põhjendamatuks;
- saata kohtuasi ülejäänud väidete osas Üldkohtusse tagasi;
- mõista esimese kohtuastme hagejatelt välja esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud; teise võimalusena jätta kohtukulude üle otsustamine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide

Üldkohus tõlgendas ja kohaldas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 56–64, milles ta määratles menetluse algatamise otsuses seatud tingimusi, valesti ELTL artikli 108 lõiget 2 ja määruse nr 659/1999 (¹) artikli 6 lõiget 1 ning selles osas välja kujunenud Euroopa Kohtu praktikat: abi rahastamisallikad peavad vaid erandjuhul ja erilistel asjaoludel olema menetluse algatamise otsuses märgitud.

Teine väide

Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 47–53 ja 56 menetluse algatamise otsust valesti ning seetõttu on põhjendus puudulik ja komisjoni argumentidele pole vastatud; tegelikult hõlmab menetluse algatamise otsus rahastamismeetodeid eelarvevahenditest.

Kolmas väide

Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 66 ja 68 valesti ELTL artikli 263 teist lõiku ja sellega seonduvat Euroopa Kohtu praktikat, lähtudes põhimõttest, et kolmandate isikute õigus saada kaasatud on ELTL artikli 263 teise lõigu tähenduses oluline menetlusnorm.

Neljas väide

Üldkohus tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 70–72 valesti ELTL artikli 108 lõigetel 2 ja 3 ning määruse nr 659/1999 artikli 6 lõikel 1 ja Euroopa Kohtu praktikal, mis käsitleb õiguse olla kaasatud rikkumise tagajärgi, põhinevat õigust olla kaasatud, leides, et poolte avaldus selle kohta, kas eelarvevahendid kujutavad endast riigi ressursse, võis muuta menetluse tulemust. Selles kontekstis tõlgendas Üldkohus valesti ka riigi ressursside mõistet ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, moonutas vaidlustatud otsuses tuvastatud asjaolusid, mis olid talle esitatud, ja jättis analüüsimata argumendid, mille komisjon oli talle esitanud

(¹) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/001, lk 339).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 12. veebruari 2019. aasta otsus — Vakakis kai Synergates versus komisjon

(kohtuasi T-292/15) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Teenuste hanked — Hankemenetlus — Huvide konflikt — Hoolsuskohustus — Võimaluse kaotamine — Kahju hüvitamine)

(2019/C 131/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, varem Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Ateena, Kreeka) (esindajad: *solicitor* B. O'Connor, advokaadid S. Gubel ja E. Bertolotto)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Erlbacher, E. Georgieva ja L. Baumgart)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mida hageja kandis väidetavalt selle tõttu, et komisjon pani hankes „Albaania toiduohutussüsteemi tugevdamine“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL) toime õigusrikkumised.

Resolutsioon

1. Kahjuhüvitis, mis Euroopa Komisjonil tuleb Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meletonile 28. veebruari 2018. aasta kohtuotsuse Vakakis kai Synergates vs. komisjon (T-292/15) alusel maksta on 234353 eurot, millele lisandub viis arvatuna alates 28. veebruarist 2018 kuni summa täieliku tasumiseni Euroopa Keskpanga (EKP) põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatava intressimäära alusel, lisades sellele kaks protsendipunkti.
2. Mõista komisjonilt välja kohtukulud menetluses, milles tehti 28. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Vakakis kai Synergates vs. komisjon (T-292/15).
3. Jätta 28. veebruari 2018. aasta kohtuotsusele Vakakis kai Synergates vs. komisjon (T-292/15) järgnenud menetluse kulud poolte endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Belgia ja Magnetrol International versus komisjon**(kohtuasjad T-131/16 ja T-263/16) ⁽¹⁾**

(Riigiabi — Belgias rakendatud abikava — Otsus, millega tunnistatakse abikava siseturuga kokkusobimatuks ja õigusvastaseks ning kohustatakse nõudma väljamakstud abi tagasi — Eelotsus maksustamise kohta (tax ruling) — Ülemäärase kasumi maksuvabastus — Liikmesriikide maksuautonoomia — Mõiste „abikava“ — Täiendavad rakendusmeetmed)

(2019/C 131/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja kohtuasjas T-131/16: Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet, M. Jacobs ja J.-C. Halleux, hiljem C. Pochet ja J.-C. Halleux, keda abistasid advokaadid M. Segura Catalán ja M. Clayton)

Hageja kohtuasjas T-263/16: Magnetrol International (Zelee, Belgia) (esindajad: advokaadid H. Gilliams ja J. Bocken)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P.J. Loewenthal ja B. Stromsky, hiljem P.J. Loewenthal ja F. Tomat)

Menetluse astuja kohtuasjas T-131/16: Iirimaa (esindajad: E. Creedon, G. Hodge ja A. Joyce, hiljem K. Duggan, M. Browne ja M. Joyce, ning lõpuks M. Joyce ja J. Quaney, keda abistasid P. Gallagher, M. Collins, SC, barrister B. Doherty ja barrister S. Kingston)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsus (EL) 2016/1699 ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia (ELT 2016, L 260, p. 61).

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-131/16 ja T-263/16 kohtuotsuse tegemiseks.
2. Tühistada komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsus (EL) 2016/1699 ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Magnetrol Internationali ja Belgia Kuningriigi kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.
4. Jätta Iirimaa kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016.

Üldkohtu 26. veebruari 2019. aasta otsus — Athletic Club versus komisjon(kohtuasi T-679/16) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Hispaania ametiasutuste antud abi teatavatele professionaalsetele jalgpalliklubidele — Tulumaksu eelismäär, mida kohaldatakse klubidele, kellel on õigus tegutseda mittetulundusüksuse vormis — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks — Tühistamishagi — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Regionaalne meede — Valikulisus — Konkurentsi moonutamine — Liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamine — Olemasoleva abi muutmine — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 131/44)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Athletic Club (Bilbao, Hispaania) (esindajad: advokaadid E. Lucas Murillo de la Cueva ja J.M. Luís Carrasco)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Luengo, B. Stromsky ja P. Němečková)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus (EL) 2016/2391 riigiabi nr SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) kohta, mida Hispaania on andnud teatavatele jalgpalliklubidele (ELT 2016, L 357, lk 1), artiklid 1, 4 ja 5 hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Athletic Clubilt.

⁽¹⁾ ELT C 419, 14.11.2016.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — RE versus komisjon(kohtuasi T-903/16) ⁽¹⁾

(Isikuandmed — Füüsiliste isikute kaitse isikuandmete töötlemisel — Õigus tutvuda isikuandmetega — Määrus (EÜ) nr 45/2001 — Andmetega tutvumise võimaldamisest keeldumine — Tühistamishagi — Kiri, milles on ilma uuesti läbivaatamiseta viidatud eelnevale osalisele keeldumisele andmetega tutvumise võimaldamisest — Mõiste „vaidlustatav akt“ ELTL artikli 263 tähenduses — Mõiste „puhtalt kinnitav akt“ — Kohaldamine isikuandmetega tutvumise valdkonnas — Uued ja olulised faktilised asjaolud — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 131/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: RE (esindaja: avocat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Kranenborg ja D. Nardi)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi julgeoleku direktoraadi direktori 12. oktoobri 2016. aasta teade osas, milles sellega on jäetud rahuldamata hageja taotlus tutvuda tema teatud isikuandmetega.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi julgeoleku direktoraadi direktori 12. oktoobri 2016. aasta teade osas, milles sellega on jäetud rahuldamata RE 21. septembri 2016. aasta taotlus tutvuda oma teatud isikuandmetega.
2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

(¹) ELT C 53, 20.2.2017.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — L versus parlament

(kohtuasi T-91/17) (¹)

(Avalik teenistus — Parlamendiliikmete registreeritud assistendid — Haiguspuhkus — Haiguspuhkus väljaspool teenistusk kohta — Loata puudumine — Personaleeskirjade artikkel 60 — Hoolsuskohustus — Hea halduse põhimõte)

(2019/C 131/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: L (esindaja: advokaat I. Coutant Peyre)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Windisch ja Í. Ní Riagáin Düro)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi 31. augusti 2016. aasta otsus, mis puudutab hageja teatud loata puudumisi.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja L-ilt.

(¹) ELT C 32, 29.1.2018.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Poola versus komisjon(kohtuasi T-366/17) ⁽¹⁾

(ERF — Suurprojekti jaoks rahalise panuse kinnitamisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 41 lõige 1 — Hinnang suurprojekti panusele rakenduskava eesmärkide saavutamisel — Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 41 lõige 2 — Tähtaja ületamine)

(2019/C 131/47)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B.-R. Killmann, A. Kyratsou ja M. Siekierzyńska)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 23. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1904 final, millega Poola Vabariigi puhul keelduti Euroopa Regionaalarengu Fondist rakenduskava „Innovaatiline majandus“ IV prioriteetse suuna raames rahastamast suurprojekti „Volkswagen Motor Polska poolt uue generatsiooni diiselmootorite tootmise alustamine“.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*
2. *Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.*

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Giove Gas versus EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(kohtuasi T-34/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk CALOON — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 131/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Giove Gas Srl (Tarquinia, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Bergonzini ja F. Dinelli)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: J. Crespo Carrillo ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat D. Régnier)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 27. novembri 2017. aasta otsuse (asi R 1271/2017-2) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Compagnie des gaz de pétrole Primagazi ja Giove Gasi vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Giove Gas Srl-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 182, 28.5.2018.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Torro Entertainment versus EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(kohtuasi T-63/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi TORRO Grande MEAT IN STYLE taotlus — Varasemad Euroopa Liidu sõnamärgid TORO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b — Põhjendamiskohustus — Määruse 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimene lause — Hoolsuskohustus — Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1)

(2019/C 131/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Torro Entertainment (Plovdiv, Bulgaaria) (esindaja: advokaat A. Kostov)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: J. Crespo Carrillo ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Hispaania)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 20. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 1776/2017-2) peale, mis käsitleb Grupo Osborne'i ja Torro Entertainmenti vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*
2. *Mõista kohtukulud välja Torro Entertainment Ltd-lt.*

(¹) ELT C 134, 16.4.2018.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Bayer Intellectual Property versus EUIPO (Südame kujutis)

(kohtuasi T-123/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Südame kujutisest koosneva Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2019/C 131/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Graul, S. Hanne ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 7. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 145/2017-1) peale, mis käsitleb taotlust registreerida südame kujutisest koosnev tähis ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*
2. *Mõista kohtukulud välja Bayer Intellectual Property GmbH-lt.*

(¹) ELT C 142, 23.4.2018.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta otsus — Beko versus EUIPO — Acer (ALTUS)**(kohtuasi T-162/18) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi ALTUS taotlus — Varasemad siseriiklikud sõnamärgid ALTOS — Teatavate varasemate kaubamärkide tühistamise menetlus, mis on algatatud riigisisestes ametiasutustes — Segiajamise tõenäosus — Haldusmenetluse peatamine — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 punkt c (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 71 lõige 1))

(2019/C 131/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Beko plc (Watford, Ühendkuningriik) (esindaja: barrister G. Tritton)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas:* Acer, Inc. (Taipei, Taiwan)**Ese**

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 13. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 1991/2016-5) peale, mis käsitleb Aceri ja Beko vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 13. detsembri 2017. aasta otsus (asi R 1991/2016 5).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Beko plc kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 152, 30.4.2018.

Üldkohtu presidendi 15. veebruari 2019. aasta määrus — Aresu versus komisjon**(kohtuasi T-524/16 R)**

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade 1. jaanuari 2014. aasta reform — Põhipuhkuse päevade arvu vähenemine — Sõiduaja asendamine kodumaapuhkusega — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)

(2019/C 131/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Antonio Aresu (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat M. Velardo)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja F. Simonetti)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: E. Taneva ja M. Ecker) ning Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, millega palutakse esiteks peatada selle otsuse täitmine, millega vähendatakse hageja lisapuhkuse päevade arvu viielt kahele ja poolele Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade V lisa artikli 7 alusel, mida on muudetud Euroopa parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL, Euratom) nr 1023/2013 (ELT 2013, L 287, lk 15), ja teiseks kohaldada ajutisi meetmeid, mis — ajutiselt — võimaldaks hagejal jätkuvalt saada sama palju lisapuhkuse päevi, kui ta sai sõiduajana enne 1. jaanuari 2014, ja seda tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2014 kuni otsuse tegemiseni põhikohtuasjas või kuni hageja pensionile minekuni, kui see toimub enne kohtuotsuse tegemist.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Comprojecto-Projectos e Construções jt versus EKP

(kohtuasi T-768/17) ⁽¹⁾

(Tegevusetuse, tühistamis- ja kahju hüvitamise hagi — Majandus- ja rahanduspoliitika — Krediitiasutuste järelevalve — Õigusvastased toimingud, mida on väidetavalt toime pannud teatud Portugali krediitiasutused — EKP-le saadetud tegutsema hakkamise palve vaikumisi rahuldamata jätmine — Osaline ilmselge vastuvõetamatus — Osaline ilmselge pädevuse puudumine — Osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2019/C 131/53)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hagejad: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lissabon, Portugal), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (esindajad: advokaat M. Ribeiro)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: C. Hernández Saseta ja P. Ferreira Jorge)

Ese

Esiteks ELTL artiklile 265 tuginev nõue tuvastada, et EKP on õigusvastaselt jätnud tegutsemata Portugali krediitiasutuse suhtes finantssüsteemi rahapesu eesmärgil kasutamise tõkestamise raames; teiseks ELTL artiklile 263 tuginev nõue tühistada EKP otsus mitte tegutseda; ja kolmandaks ELTL artiklile 268 tuginev nõue hüvitada kahju, mis hagejatele väidetavalt tekkis selle tegevusetuse tõttu.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja *Comprojecto-Proyectos e Construções, Lda-lt, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedolt, Julião Maria Gomes de Azevedolt ja Isabel Maria Matos Gomes de Azevedolt.*

(¹) ELT C 52, 12.2.2018.

Üldkohtu 8. veebruari 2019. aasta määrus — Schokker versus EASA

(kohtuasi T-817/17) (¹)

(Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — EASA — Töölevõtmine — Valikumenetlus — Hageja kandmine reservnimekirja — Hagejale tehtud tööpakkumise tagasivõtmine — Vastutus — EASA tegevuse õigusvastasuse puudumine — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2019/C 131/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Madalmaad) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Lennundusohutusamet (esindajad: S. Rostren ja F. Pavesi, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis on hagejale väidetavalt tekitatud EASA õigusvastase käitumisega valikumenetluses lepingulise töötaja töölevõtmiseks.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Boudewijn Schokker'lt.

(¹) ELT C 63, 19.2.2018.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Associazione GranoSalus versus komisjon(kohtuasi T-125/18) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Taimekaitsevahendid — Toimeaine glüfosaat — Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa kande pikendamise — Isikliku puutumuse puudumine — Halduse üldakt, mis vajab rakendusmeetmeid — Vastuvõetamatus)

(2019/C 131/55)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Dalfino)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva ja I. Naglis)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 12. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2324, millega pikendatakse toimeaine glüfosaadi heakskiitu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa (ELT 2017, L 333, lk 10).

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Puudub vajadus lahendada menetluse astumise avaldusi, mille on esitanud Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. ja Barclay Chemicals Manufacturing Ltd.
3. Jätta Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
4. Jätta Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI ja Barclay Chemicals Manufacturing kohtukulud seoses nende menetluse astumisega nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 152, 30.4.2018.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Chrome Hearts versus EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Risti kujutis)(kohtuasi T-137/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Risti kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Vaidlustatud otsuse kehtetuks tunnistamine — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2019/C 131/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Chrome Hearts LLC (Hollywood, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Hiina)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 19. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 766/2017-5) peale, mis käsitleb Chrome Hearts'i ja Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt (EUIPO).

(¹) ELT C 166, 14.5.2018.

Üldkohtu presidendi 14. veebruari 2019. aasta määrus — PV versus komisjon

(kohtuasi T-224/18 RII)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Distiplinaarmenetlus — Töötasu nullimine — Asjaolude muutumine — Vastuvõetamatus — Uute ja oluliste asjaolude puudumine)

(2019/C 131/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PV (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid, B. Mongin ja R. Striani)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks peatada distiplinaarmenetlus CMS 17/025 ja teiseks hageja töötasu nullimise otsuse täitmine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutise meetme kohaldamise taotlus rahuldamata.
 2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.
-

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — Brunke versus komisjon(kohtuasi T-258/18) ⁽¹⁾

(Tegevusetushagi — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Tegutsema hakkamise nõude puudumine — Teistkordne üleskutse tegutsema hakkamiseks — Ilmselge vastuvõetamatus — Tuvastusnõue — Nõue ettekirjutuste tegemiseks — Ilmne pädevuse puudumine)

(2019/C 131/58)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Lothar Brunke (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Schniebel)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja H. Støvlbæk)

Ese

Esimese võimalusena nõue tuvastada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22) on „diskrimineeriva toimega“, ja teise võimalusena esiteks nõue, millega palutakse sisuliselt teha ettekirjutus komisjonile ja teiseks ETL 265 alusel esitatud nõue, millega palutakse tuvastada, et komisjon on õigusvastasel jättnud reageerimata hageja 6. juuni ja 27. detsembri 2017. aasta kirjadele.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata osaliselt Üldkohtu pädevuse puudumise tõttu ja osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu.
2. Vajadus otsustada Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Parlamendi menetlusse astumise avalduste üle on ära langenud.
3. Jätta Lothar Brunke menetluskulud tema enda kanda ja mõista talt välja Euroopa Komisjoni kulud.
4. Nõukogu kannab ise oma kulud, mis seonduvad menetlusse astumise avaldusega.
5. Parlament kannab ise oma kulud, mis seonduvad menetlusse astumise avaldusega.

⁽¹⁾ ELT C 276, 6.8.2018.

Üldkohtu 8. veebruari 2019. aasta määrus — Front Polisario versus nõukogu(kohtuasi T-376/18) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Rahvusvahelised lepingud — Euroopa Liidu ja Maroko vaheline kalandusalane partnerlusleping — Otsus, millega antakse luba alustada liidu ja Maroko vahelisi läbirääkimisi partnerluslepingu muutmiseks — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 131/59)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (esindaja: advokaat G. Devers)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. de Elera-San Miguel Hurtado ja F. Naert)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, milles palutakse tühistada nõukogu 16. aprilli 2018. aasta otsus, millega antakse luba alustada Maroko Kuningriigiga läbirääkimisi Euroopa ühenduste ja Maroko Kuningriigi vahelise kalanduslase partnerluslepingu muutmise ja nimetatud lepingu rakendusprotokollile sõlmimise üle.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Prantsuse Vabariigi ja Euroopa Komisjoni menetluse astumise taotluste kohta ei ole tarvis otsust langetada.
3. Jätta *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro* (Front Polisario) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
4. Komisjon ja Prantsuse Vabariik kannavad kumbki oma kohtukulud seoses menetluse astumise taotlustega.

(¹) ELT C 319, 10.9.2018.

Üldkohtu presidendi 13. veebruari 2019. aasta määrus — BRF ja SHB Comercio e Industria de Alimentos versus komisjon

(kohtuasi T-429/18 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Rahvatervis — Rakendusmäärus (EL) 2018/700 — Loetelude muutmine kolmandate riikide ettevõtete kohta, kust on lubatud importida teatavaid loomseid tooteid, seoses teatavate Brasiilia ettevõtetega — Kiireloomulisuse puudumine — Huvide kaalumise)

(2019/C 131/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: BRF SA (Itajaí, Brasiilia), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (esindajad: advokaadid D. Arts ja G. van Thuyne)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: X. Lewis, B. Eggers ja B. Hofstötter)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, millega esimese võimalusena palutakse peatada komisjoni 8. mai 2018. aasta rakendusmääruse (EL) 2018/700, millega seoses teatavate Brasiilia ettevõtetega muudetakse loetelusid kolmandate riikide ettevõtete kohta, kust on lubatud importida teatavaid loomseid tooteid (ELT 2018, L 118, lk 1), täitmine kuni hagejate ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi kohta lõpliku otsuse tegemiseni või kuni Üldkohtu presidendi määratud kuupäevani; teise võimalusena esitatud nõue peatada selle määruse kohaldamine osas, mis puudutab hagejate ettevõtteid, mida on nimetatud lisa sisalduvas ettevõtete loetelus, kellel on lubatud Brasiiliast importida linnuliha ja jäneseliste liha (II jagu), kellel on lubatud Brasiiliast importida hakkliha, lihavalmistisi ja mehaaniliselt eraldatud lihamassi (V jagu) ja kelle puhul ei ole ajavahemikus 1. märts 2017 kuni 19. aprill 2018 saadetud toidu- ja söödaalase kiirhoiatussüsteemi kaudu rohkem kui kaks teadet, ning nende ettevõtete loetelust, kellel on lubatud Brasiiliast importida lihatooteid (VI jagu), või võtta vastu mis tahes muu või täiendav meede, mida Üldkohtu president peab vajalikuks või sobivaks.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

4. veebruaril 2019 esitatud hagi — XH versus komisjon

(kohtuasi T-511/18)

(2019/C 131/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: XH (esindaja: advokaat E. Auleytner)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 13. novembri 2017. aasta otsus (IA nr 25-2017) mitte kanda hageja nime 2017. aastal edutatud ametnike nimekirja;
- tühistada hageja kaebuse peale tehtud ametisse nimetava asutuse 7. juuni 2018. aasta otsus;
- mõista kostjalt välja mittevaralise kahju hüvitamiseks 20 000 eurot ja varalise kahju hüvitamiseks 45 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimeses väites vaidlustab hageja kõnealuse edutamise aluseks olevate karjääriarengu aruannete sisu ning väidab, et vaidluse eesmäks olev lõpetatud edutamismenetlus on õigusvastane ja et edutamismenetluse puuduste kõrvaldamine pärast selle lõppemist on võimatu ja õigusvastane.
 - Hageja väidab, et puudus võimalus tõendada, et hinnangud oleksid olnud teistsugused, kui edutamismenetluse eri etappides ei oleks arvesse võetud õigusvastaseid vahehindamise aruandeid.
 - Hageja viitab õigusnormi rikkumisele ja vaidlusaluse edutamismenetluse õigusvastasusele: komisjoni 16. detsembri 2013. aasta otsuse C(2013) 89 68 (final) personalieeskirjade artikli 45 üldiste rakendussätete kohta rikkumine, personalieeskirjade artikli 45 lõike 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 7 rikkumine nende sätete koostoimes ja teenete tegeliku võrdlemise puudumine.

- Lisaks viitab hageja ilmssele hindamisveale personalieeskirjade artiklis 45 sätestatud edutamiskriteeriumi kohaldamisel, arvestades Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 7.
2. Teine väide puudutab õigusvastasuse mõju vaidlusalusele edutamismenetlusele, võttes arvesse hageja edutamistoimikut ja karjääriarengu aruandeid. Õigusvastasuse tõttu ei toimunud edutamist, mis teenete nõuetekohase võrdlemise korral oleks olnud ootuspärane.

5. veebruaril 2019 esitatud hagi — AI versus ECDC

(kohtuasi T-65/19)

(2019/C 131/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: AI (esindajad: L. Levi ja A. Champetier)

Kostja: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ECDC 18. mai 2018. aasta otsus jätta hageja 20. juuni 2017. aasta abitaotlus rahuldamata;
- tühistada ECDC 20. juuni 2018. aasta otsus jätta hageja 30. mai 2018. aasta taotlus uurimisaruandega tutvumiseks rahuldamata;
- vajadusel tühistada ECDC 26. oktoobri 2018. aasta otsus jätta hageja 2. juuli 2018. aasta kaebus rahuldamata;
- mõista ECDC-lt hagejale väidetavalt tekitatud mittevaralise kahju eest välja rahaline hüvitis, mille suurus on *ex aequo et bono* hinnatuna 40 000 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet 18. mai 2018. aasta vaidlustatud otsuse kohta ja ühe väite 20. juuni 2018. aasta vaidlustatud otsuse kohta.

1. Esimene väide, et 18. mai 2018. aasta vaidlustatud otsusega rikuti õigust olla ära kuulatud.
2. Teine väide, et 18. mai 2018. aasta vaidlustatud otsuses rikuti põhjendamiskohustust.

3. Kolmas väide, et 18. mai 2018. aasta vaidlustatud otsuses tehti ilmne hindamisviga ja faktiviga ning rikuti personalieeskirjade artiklit 86.
4. Ainus väide, mis on seotud 20. juuni 2018. aasta vaidlustatud otsusega ja milles leitakse, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja määruse nr 45/2001 ⁽¹⁾ artiklit 41.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102).

9. veebruaril 2019 esitatud hagi — Alcar Aktiebolag versus EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)

(kohtuasi T-77/19)

(2019/C 131/63)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Alcar Aktiebolag (Bromma, Rootsi) (esindaja: advokaat M. Ateva)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Alcar Holding GmbH (Viin, Austria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi alcar.se taotlus — registreerimistaotlus nr 15 508 583

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. novembri 2018. aasta otsus asjas R 378/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- peatada Üldkohtu menetlus kuni Alcar Holding GmbH-le kuuluva kaubamärgi tühistamismenetluse lõpetamiseni ja selle kaubamärgi kaitse tegeliku ulatuse kindlakstegemiseni;
- tühistada apellatsioonikoja otsus tervikuna;
- jätta tühistamisosakonna otsus tervikuna jõusse;
- mõista Alcar Holding GmbH-lt välja menetluskulud, mida hageja kandis vastulausete osakonna ja apellatsioonkoja menetluses ning Üldkohtus.

Väited

- Apellatsioonikoda eksis, laiendades Alcar Holding GmbH-le kuuluva kaubamärgi kaitse ulatust.
- Apellatsioonikoda hindas valesti kaubamärkide segiajamise tõenäosust.

12. veebruaril 2019 esitatud hagi — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol versus komisjon**(kohtuasi T-79/19)**

(2019/C 131/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Lantmännen ek för (Stockholm, Rootsi), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Rootsi) (esindajad: advokaadid S. Perván Lindeborg ja A. Johansson ning *Solicitor* R. Bachour)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 28. jaanuari 2019. aasta otsuse C(2019) 743 final, mis käsitleb vastuväidet teabe avalikustamisele, mille hagejad esitasid vastavalt Euroopa Komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL ärakuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes (ELT 2011 L 275, lk 29) artiklile 8 (juhtum AT.40054 — Ethanol Benchmarks), artikkel 1; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus rikub õigusnorme, mis käsitlevad kokkuleppemenetlust.

Hagejad väidavad, et kokkuleppemenetlust reguleerivad õigusnormid peaks välistama puudutatud dokumentide avalikustamise. Eelkõige tuleks komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 773/2004 (¹) artiklit 10a, artikli 15 lõiget 1 ja artikli 16a lõiget 2 koostoimes tõlgendada nii, et nende kohaselt võib kokkuleppe sõlmimise arutelu dokumentide hulgast avalikustada vaid kokkuleppemenetluse ettepaneku, millega võib tutvuda rangete tingimuste kohaselt.

2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.

Hagejad väidavad, et kuna kostja jättis kokkuleppe sõlmimise arutelu esitatud aruteludokumentid järjepidevalt välja toimiku sellest osast, millega teised isikud võisid tutvuda ja kuna ta esitas kokkuleppe sõlmimise arutelu selle kohta konkreetseid kinnitusi, tekkis hagejatel õigustatud ootus, et kõnealuseid dokumente käsitletakse konfidentsiaalsetena.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub võrdse kohtlemise ja poolte võrdsuse põhimõtteid.

Hagejad väidavad, et avalikustades muudele isikutele dokumente hagejate kokkuleppe sõlmimise aruteluks kostjaga, rikkus kostja võrdse kohtlemise põhimõtet, asetades kokkulepet sõlmivad pooled halvemasse olukorda kui need, kes kokkuleppe sõlmimise aruteluks loobusid. Kokkuleppemenetluses mitteosalevate pooltele toimikuga tutvumise põhjendamatu lubamine rikub samuti poolte võrdsuse põhimõtet, andes neid eelise loomupäraselt vastuolulises suhtlemises rikkumise toimepanemises kahtlustatavate vahel seoses edaspidi esitatavate maksenõuetega.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus rikub hea halduse põhimõtet.

Hagejad väidavad veel, et vaidlusaluse teabe avalikustamist lubades võimaldab otsus kostjal kehtestada täiesti ebaühtlase poliitika, mille raames koheldakse hagejad märkimisväärselt vähem soodsalt kui kostja kõikide varasemate otsuste adressaate. Seetõttu tuleks vaidlustatud otsust pidada niisuguseks, mis rikub hagejate õigust sellele, et Euroopa Liidu institutsioonid nagu kostja käsitleks nende küsimusi „erapooletult, õiglaselt ja mõistliku aja jooksul“, ja seega niisuguseks, mis rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1.

5. Teise võimalusena esitatud viies väide, et otsuse põhjendustes sisalduv õiguslik liigitus on väär.

Viienda väitega, mis on esitatud teise võimalusena, leiavad hagejad, et isegi kui Euroopa Kohus lõpuks nõustub kostjaga, et vaidlusalused dokumendid tuleks teistele ettevõtjatele avalikustada, tuleks vaidlustatud otsus ikkagi tühistada, kuna selle põhjendused on ekslikud.

Kostja kohaldas kokkuleppe sõlmimise teatise punkti 35, et lubada vaidlusaluste dokumentidega tutvuda. Punkt 35 viitab üksnes kokkuleppemenetluse ettepanekule, mitte aga kokkuleppe sõlmimist puudutavatele dokumentidele, mis on sõna, mida kasutab vaidlustatud otsus. Selleks, et muuta põhjendused omavahel kokkusobivaks, tuleks vaidlustatud otsus uuesti sõnastada nii, et nimetada neid dokumente kuuluvatena kokkuleppemenetluse ettepaneku juurde.

⁽¹⁾ Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 773/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (EÜT 2004 L 123, lk 18; ELT eriväljaanne 08/03, lk 81).

18. veebruaril 2019 esitatud hagi — Rezon versus EUIPO (imot.bg)

(kohtuasi T-101/19)

(2019/C 131/65)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Rezon OOD (Sofia, Bulgaaria) (esindaja: advokaat Yordanova-Harizanova)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi imot.bg taotlus — registreerimistaotlus nr 17 203 316

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 9. novembri 2018. aasta otsus asjas R 999/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja anda korraldus registreerida vaidlusalune kaubamärk;
- mõista menetluskulud, kaasa arvatud kohtukulud ning apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 3 rikkumine.

20. veebruaril 2019 esitatud hagi — Abarca versus EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(kohtuasi T-106/19)

(2019/C 131/66)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lissabon, Portugal) (esindajad: advokaadid J. Pimenta ja Á. Pinho)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk ABARCA SEGUROS roosa, helesinise, helerohelise ja musta värvi kujunduses — registreerimistaotlus nr 16 041 519

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 22. novembri 2018. aasta otsus asjas R 1370/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta vaidlustatud otsust täielikult;

- selle tulemusena nõustuda ELi kaubamärgi nr 16 041 519 registreerimisega kogu ulatuses;
- mõista käesoleva menetluse ning EUIPO vastulause- ja kaebemenetluse kulud välja menetluse teistelt pooltelt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määrus — VFP versus komisjon

(kohtuasi T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Suurkoja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 462, 12.12.2016.

Üldkohtu 12. veebruari 2019. aasta määrus — Hangzhou Lezoo traveling equipment versus EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(kohtuasi T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 104, 19.3.2018.

Üldkohtu 15. veebruari 2019. aasta määrus — Intercontinental Exchange Holdings versus EUIPO (BRENT)

(kohtuasi T-725/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 65, 18.2.2019.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

ET